



RKŚ-VI.7222.23.2024

Kielce, 12 sierpnia 2024

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w związku z art. 217 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 54 ze zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku Lhoist Bukowa Sp. z o.o., ul. Osiedłowa 10, Bukowa, 29-105 Krasocin w sprawie wydania nowego pozwolenia zintegrowanego w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji wapna w piecach o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton na dobę, zlokalizowanej na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej,

orzekam:

- I. Ujednolicam tekst pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do wypału wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, w następujący sposób:

„Udzielam Lhoist Bukowa Sp. z o. o. w Bukowej, NIP: 656-14-69-128, Regon: 290551034 pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do wypału wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, ul. Osiedłowa 10, gm. Krasocin.

1. RODZAJ INSTALACJI I WARUNKI EKSPLOATACYJNE

1.1. Opis instalacji (parametry techniczne i technologiczne)

Na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o., ul. Osiedłowa 10, Bukowa, 29-105 Krasocin znajduje się kopalnia wapienia oraz zakład przeróbczy, którego część stanowi instalacja IPPC do produkcji wapna w piecach o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton na dobę.

Zakład pozyskuje surowiec ze złoża kamienia wapiennego Bukowa w obrębie I, II i III poziomu eksploatacyjnego.

Prowadzi się produkcję następujących wyrobów:

- kamień wapienny,
- wapno palone,
- wapno hydratyzowane,
- mielony kamień wapienny (mączka wapienna, kreda pastewna),

- nawozy wapniowe rolnicze.

Instalacja do wypalania wapna obejmuje dwa typy pieców wapienniczych:

- piec szybowy współprądowo-regeneracyjny z odzyskiem ciepła typu Maerz,
- bateria pieców szybowych z mieszanym wsadem typu 100C – szt. 6.

Instalacja do wypalania wapna obejmuje również:

- zbiorniki przypiecowe koksu,
- zbiorniki przypiecowe kamienia,
- instalacja powietrza pierwotnego i wtórnego,
- instalacja odpylająca;

oraz instalacje pomocnicze:

- przygotowanie i transport paliwa,
- kotłownia pary.

Piece pracują w ruchu ciągłym. Uzyskane z pieców wapno palone, jest sprzedawane odbiorcom lub kierowane do dalszej przeróbki, gdzie ulega sortowaniu, kruszeniu i mieleniu. Poszczególne frakcje wapna palonego mogą być również kierowane do działu hydratu gdzie produkowane jest wapno hydratyzowane.

Piec szybowy typu MAERZ o wydajności 700 Mg/dobę, przystosowany do wypału kamienia wapiennego w zakresie uziarnienia 30+120 mm. Pierwotnie piec ten opalany był paliwem ciekłym (olej opałowy ciężki - mazut), spełniającym PN dla przetworów naftowych - olej opałowy ciężki C3, od lipca 2014r. paliwem głównym jest gaz ziemny, doprowadzony do zakładu przyłączem średniego ciśnienia, dobranym na maksymalny przepływ 2 600 m³/h. Olej opałowy ciężki jest stosowany (alternatywnie) w przypadku wystąpienia problemów z dostawami gazu lub innych uzasadnionych okolicznościach. Na potrzeby instalacji doprowadzającej gaz ziemny na terenie zakładu wybudowana została stacja redukcyjno – pomiarowa, gdzie dokonuje się redukcja ciśnienia ze średnich na niskie parametry, a także zainstalowany został główny gazomierz.

W skład pieca wchodzi urządzenia niezbędne do zasilania pieca wsadem w postaci kamienia takie jak:

- zbiorniki kamienia,
- podawacze vibracyjne,
- układ przenośników taśmowych z przesiewaczem vibracyjnym,
- skip z wciągarką,
- zbiornik buforowy z układem wagowym na piecu,
- podawacz vibracyjny,
- rewersyjny przenośnik taśmowy dozowania do zasobników obrotowych,
- zasobniki obrotowe dzwonowe,

- klapy zamykające szyb.

Urządzenia odbioru wapna takie jak:

- stoły uciągowe,
- śluzy dozujące do zbiorników podpiecowych wapna,
- podawacze wibracyjne uciagu ze zbiorników podpiecowych.

Instalacje:

- rozładunku, magazynowania i przygotowania paliw (olej opałowy ciężki) – terminal paliwowy,
- układ podawania paliwa z układem palników lancowych,
- pary technologicznej i kondensatu,
- hydrauliczna,
- podawania powietrza (dmuchawy),
- sprężonego powietrza (układ regeneracji worków instalacji odpylającej),
- gazów odlotowych z filtrem,
- elektryczna i AKPiA,
- gazowa – gaz ziemny.

Piec pracuje w systemie współprądowym przepływu spalin i wsadu, posiada dwa stalowe szyby o przekroju kołowym połączonych ze sobą kanałem łączącym w ok. 1/3 wysokości. Konstrukcja pieca wyłożona jest materiałem ogniotrwałym. Kamień do pieca dozowany jest ze zbiorników magazynowych poprzez następujące urządzenia: przenośniki taśmowe z przesiewaczem wibracyjnym (gdzie jest dodatkowo odsiewany), dolny zbiornik ważący przed skipem, skip, górny zbiornik ważący, podawacz wibracyjny, taśmowy podawacz rewersyjny, zbiorniki obrotowe. Zasyp pieca ze zbiorników obrotowych w ściśle określonej dla danej wydajności dawce kamienia następuje w czasie przesterowania – między poszczególnymi cyklami wypału. Cykl wypału, który trwa ok. 10 minut, prowadzony jest naprzemiennie w szybie Nr 1 i szybie Nr 2, np. paliwo i powietrze spalania dozowane są do szybu Nr 1, w którym prowadzony jest proces wypału, po przejściu gazów spalinowych przez kanał łączący, w szybie Nr 2 następuje odzysk ciepła (regeneracja). Po upływie czasu cyklu następuje rozprężenie pieca, zasyp kamienia do szybów oraz zmiana funkcji szybów – w szybie Nr 2 prowadzony jest proces wypału, a szyb Nr 1 jest szybem regeneracyjnym. Paliwo ciekłe do pieca podawane jest z terminalu paliwowego poprzez pompę zasilającą do podgrzewacza paliwa, a następnie poprzez 33 pompy dozujące do poszczególnych lanc paliwowych umieszczonych w piecu. Powietrze spalania dozowane jest z grupy 4 dmuchaw poprzez system klap do tego samego szybu do którego dociera w danym cyklu paliwo (szyb palący), powietrze chłodzenia dozowane jest z grupy 4 dmuchaw do dolnej strefy pieca w obu szybach. Powietrze chłodzenia lanc dozowane jest w sposób ciągły z grupy 3 dmuchaw (dwie pracujące i jedna rezerwowa) do obu szybów do zewnętrznej konstrukcji lanc (chłodząc je). Powietrze chłodzenia cylindrów dozowane jest z 2 dmuchaw do konstrukcji stalowej cylindra

podwieszonego, po schłodzeniu konstrukcji łączy się z powietrzem spalania i stanowi jego część. W trakcie pracy pieca wapno uciągane jest do zbiorników podpiecowych (pod każdym z szybów) poprzez stoły uciągowe. Ze zbiorników podpiecowych wapno może być transportowane do dalszych procesów lub uciągane do bezpośredniej sprzedaży. Gazy odlotowe z pieca są odpylane filtrem tkaninowym (gwarantowane stężenia za filtrem 10 mg/m^3). Po zmianie paliwa na gaz ziemny i zabudowie wentylatora wyciągowego nastąpiła zmiana warunków pracy pieca na podciśnienie. Praca pieca jest bezobsługowa, a sterowanie odbywa się za pomocą urządzeń komputerowych z poziomu centralnej sterowni.

Obszar pieca Maerz obejmuje dodatkowo obiekty:

- zbiorniki magazynowe kamienia – posiadające pojemność $2 \times 420 \text{ Mg}$, otwarte, zainstalowane w budynku, zasilane z otwartych składów kamienia,
- załadunek kamienia do skipu i budynek skipu. Piec wyposażony jest w urządzenie skipowe z kubłem o pojemności 4 m^3 . Do kubła kamień dostarczany jest ze zbiorników przenośnikiem taśmowym poprzez zbiornik ważący wyposażony w uchylną klapę. W układzie zainstalowano przesiewacz, który odsiewa kamień poniżej 30 mm ,
- zbiorniki podpiecowe – magazynujące wapno po procesie wypału w piecu, pojemność $2 \times 30 \text{ Mg}$,
- budynek dmuchaw – w budynku zainstalowano szereg dmuchaw powietrznych pracujących na potrzeby powietrza do spalania i chłodzenia pieca oraz chłodzenia lanc i konstrukcji cylindra podwieszonego. W budynku znajduje się również: agregat prądotwórczy zasilany olejem Diesel oraz wentylator awaryjny chłodzenia cylindra podwieszonego zasilanego olejem Diesel w wypadku braku energii elektrycznej,
- odpylenie pieca oraz zbiornik i transport pyłów z odpylenia pieca Maerz – emitowana ilość gazów dla wydajności pieca 700 Mg/dobę wynosi $154\,600 \text{ m}^3/\text{h}$ przy temperaturze 165°C . Emisja zanieczyszczeń kontrolowana jest na stanowisku pomiarowym w sposób okresowy. Wytracony pył z filtra kierowany jest poprzez układ przenośników ślimakowych do zbiornika przejściowego o pojemności 28 Mg . Pył ze zbiornika może być zawracany do ciągu technologicznego wypalonego wapna, ładowany bezpośrednio na samochody lub zawracany do produkcji i dodawany do innych produktów handlowych.

Przygotowanie i transport paliwa, kotłownia pary technologicznej (instalacja pomocnicza dla pieca Maerz)

Kotłownia opalana jest mazutem nisko-siarkowym $S < 1\%$ oraz miałem węglowym. Na potrzeby wytwarzania pary technologicznej eksploatowane są dwa kotły o mocy $1\,335 \text{ kW}$ każdy + kocioł na miał węglowy o mocy $1\,200 \text{ kW}$. Spaliny odprowadzane są do atmosfery trzema indywidualnymi emitorami stalowymi współpracującymi z każdym z kotłów.

Mazut nisko siarkowy na potrzeby pracy kotłowni gromadzony jest w jednym zbiorniku stalowym, drugi zbiornik stalowy przeznaczony jest na paliwo dla pieca MAERZ. Napełnianie zbiornika odbywa się za pomocą terminala rozładunkowego z autocystem lub cystem kolejowych. Oleje gromadzone są w odrębnych zbiornikach magazynowych umieszczonych w tacach.

Zadaniem terminalu paliwowego jest:

- rozładunek mazutu z cystem kolejowych lub autocystem,
- magazynowanie mazutu w zbiornikach o pojemności ok. 1 200 m³ i 240 m³, olej opałowy ciężki mazut S<3% – magazynowany w zbiornik 812.2Jt 01 - 1 200 m³ służy do opalania pieca MAERZ podczas jego normalnej eksploatacji, olej opałowy ciężki nisko-siarkowy S <1 % magazynowany w zbiorniku 812.2Jt 03 - 240 m³, służy do zasilania kotłów pary technologicznej,
- magazynowanie i przygotowanie w parku zbiorników nadziemnych V = 6 x 50 m³ w tym do magazynowania przeznaczono 4 zbiorniki, do mieszania oleju ciężkiego od różnych dostawców - 1 zbiornik oraz do przechowywania mieszaniny - 1 zbiornik,
- przesyłanie oleju lekkiego do palników pieca wapienniczego Maerz w trakcie rozruchu instalacji lub podczas awarii instalacji mazutowej,
- przesyłanie oleju ciężkiego (mazutu) do palników pieca Maerz (tzw. pętla cyrkulacyjna),
- zasilania olejem ciężkim nisko - siarkowym palników kotłów pary technologicznej.

Przy rozruchu pieca Maerz poza olejem ciężkim używany jest również olej lekki gromadzony w jednym podziemnym zbiorniku.

Rola pary technologicznej:

- podgrzewanie cystem kolejowych z olejem ciężkim,
- kompensacja strat ciepła w zbiornikach magazynowych oleju ciężkiego,
- kompensacja strat ciepła na rurociągach oleju ciężkiego,
- podgrzewanie mazutu dostarczanego do lanc paliwowych pieca MAERZ,
- czyszczenie lanc paliwowych,
- atomizacja „rozpylenie” paliwa w przestrzeni jego spalania.

Piece szybowe typu 100C – opalane są koksem, antracytem lub mieszaną koksu i antracytu, przystosowane do wypału kamienia wapiennego w zakresie uziarnienia 50+160 mm. Wypalanie wapna prowadzone jest w 6 piecach szybowych typu 100C, każdy o wydajności nominalnej 150 Mg/dobę. Każdy piec posiada 1 parę zbiorników żelbetowych o pojemności 210 m³, służących do gromadzenia kamienia i paliwa, z których surowce grawitacyjnie zsypują się na podawacze wibracyjne, a następnie do zbiorników ważących i kubłów skipowych. Koks lub antracyt ze składu paliwa transportowany jest poprzez lej zasypowy

przenośnikiem taśmowym. Z przenośnika taśmowego za pomocą wózka zrzutowego podawany jest do zbiornika paliwa. Mieszanina kamienia i paliwa zasypywana jest do skipu i transportowana do zbiornika nad piecem. Mieszanina kamienia i paliwa ze zbiornika nad piecem, podawaczem wibracyjnym poprzez urządzenie zasypowe, wprowadzana jest do pieca. Wypalone i wystudzone wapno uciągane jest czterema rusztami uciągowymi do zbiornika pod piecem. Wapno ze zbiornika podpiecowego podawane jest podawaczem wibracyjnym na przenośniki taśmowe do dalszej przeróbki lub sprzedawane klientom. W celu dostarczenia powietrza potrzebnego do wypału wapna do pieca podłączony jest wentylator. Piece szybowe posiadają układ odpylania 6 pieców szybowych, w skład którego wchodzi komora mieszania mająca za zadanie ustalenie odpowiedniej temperatury gazów oraz filtr tkaninowy zapewniający stężenie zanieczyszczeń na wylocie poniżej 10 mg pyłu/Nm³. Pyły wychwycone w filtrze przenośnikiem ślimakowym transportowane są do zbiornika, z którego są wybierane i dodawane do wapna podczas uciągu.

1.2. Zużycie zasobów i materiałów (surowce, zużycie energii i paliwa, zużycie wody)

1.2.1. Podstawowe surowce

Jedynym surowcem do produkcji wapna palonego jest kamień wapienny, eksploatowany w położonej w pobliżu zakładu produkcyjnego kopalni.

Do produkcji wapna palonego stosuje się kamień wapienny o frakcji:

- 30 – 120 mm piec Maerz
- 50 – 160 mm piece szybowe z mieszanym wsadem typu 100C.

Jednostkowe wskaźniki zużycia kamienia do produkcji wapna dla pieców wynoszą:

- piec Maerz – 1,95 Mg/Mg_{wap},
- piec 100C – 1,83 Mg/Mg_{wap}.

1.2.2. Paliwo

Od 2014 r. podstawowym paliwem stosowanym do wypalania kamienia wapiennego w piecu Maerz jest gaz ziemny. Jako paliwo alternatywne, zamiennie do gazu ziemnego, może być stosowany olej opałowy ciężki – Mazut, w ilości nieprzekraczającej poziomu 22 885 Mg/rok (czyli sprzed roku 2014 r.) oraz węgiel kamienny w ilości 2 700 Mg/rok do produkcji pary. Dopuszcza się stosowanie oleju opałowego ciężkiego (Mazutu) o zawartości siarki większej niż 1%, ale mniejszej niż 3%.

Do opalania pieców szybowych 100C stosowany jest koks, antracyt lub mieszanina koksu i antracytu.

Tabela. Roczne zużycie paliwa

Kod paliwa	Rodzaj paliwa	Jednostka	Zużycie paliwa Mg/rok
			od 1.07.2014 r.
F1	Gaz ziemny	m ³ /rok	25 000 000
F2	Ciężki olej opałowy	Mg/rok	4 577 / 22 885*

F3	Koks lub antracyt	Mg/rok	57 816
F3	Węgiel kamienny	Mg/rok	550 / 2700*

*- w uzasadnionych okolicznościach dopuszcza się zwiększenie rocznego zużycia ciężkiego oleju opałowego do poziomu nieprzekraczającego 22 885 Mg/rok oraz węgla kamiennego do produkcji pary do poziomu nieprzekraczającego 2 700 Mg/rok.

1.2.3. Zużycie energii

a) Zużycie energii elektrycznej

Zużycie całkowite energii elektrycznej MWh/rok

Jednostkowe wskaźniki zużycia energii elektrycznej dla pieców wynoszą:

- piec Maerz – 32 kWh/Mg_{wap},
- piec 100C – 15 kWh/Mg_{wap}.

b) Zużycie energii cieplnej

Jednostkowe wskaźniki zużycia energii cieplnej dla pieców wynoszą:

- piec Maerz – 4,1 GJ/ Mg_{wap},
- piec 100C – 4,7 GJ/ Mg_{wap}.

1.2.4. Zużycie wody

Zakład nie korzysta ze źródła wód powierzchniowych. Woda dla potrzeb Zakładu jest pobierana z dwóch studni głębinowych, które współpracują ze zbiornikiem wyrównawczym.

Zużycie wody:

- na potrzeby technologiczne związane z instalacją wypału wapna (kotłownia pary - instalacja pomocnicza dla IPPC) – max rocznie 28 470 m³/rok.

2. Warunki korzystania ze środowiska

2.1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza

Źródłami emisji zorganizowanej w instalacji do wypalania wapna (instalacja IPPC) są:

a) piece wapiennicze:

- piec szybowy, współprądowo-regeneracyjny, z odzyskiem ciepła, typu Maerz,
- bateria pieców szybowych (szt. 6), z wsadem mieszanym, typu 100C,

b) kotły instalacji pomocniczej (kotłowni parowej):

- kotły nr 1 i nr 2 (szczytowe) na olej opałowy,
- kocioł nr 3 (podstawowy) opalany węglem,

c) instalacja do załadunku pyłów z pieca Maerz oraz pieców szybowych.

2.1.1. Charakterystyka i parametry źródeł emisji do powietrza

Tabela. Charakterystyka i parametry źródeł emisji do powietrza

Lp.	Kod emitora	Opis emitora - źródło emisji	Czas pracy źródła, [h/rok]	Wysokość emitora [m npt.]	Średnica wylotu emitora [m]	Rodzaj urządzenia ograniczającego emisję
1.	A21	Piece szybowe 100C nr 1 do 6 – komin główny	8640	60,0	1,6	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny
2.	A21a	Odpylanie uciagu wapna z pieców szybowych, przesyp taśmy 431Hb04	8640	9,0	0,3	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny
3.	A21R1	Komin rozruch pieca nr 1 - lewy	220	52,3	0,7	-
4.	A21R2	Komin rozruch pieca nr 1 - prawy	220	52,3	0,7	-
5.	A21R3	Komin rozruch pieca nr 2 - lewy	220	52,3	0,7	-
6.	A21R4	Komin rozruch pieca nr 2 - prawy	220	52,3	0,7	-
7.	A21R5	Komin rozruch pieca nr 3 - lewy	220	52,3	0,7	-
8.	A21R6	Komin rozruch pieca nr 3 - prawy	220	52,3	0,7	-
9.	A21R7	Komin rozruch pieca nr 4 - lewy	220	52,3	0,7	-
10.	A21R8	Komin rozruch pieca nr 4 - prawy	220	52,3	0,7	-
11.	A21R9	Komin rozruch pieca nr 5 - lewy	220	52,3	0,7	-
12.	A21R10	Komin rozruch pieca nr 5 - prawy	220	52,3	0,7	-
13.	A21R11	Komin rozruch pieca nr 6 - lewy	220	52,3	0,7	-
14.	A21R12	Komin rozruch pieca nr 6 - prawy	220	52,3	0,7	-
15.	A32	Piec Maerz – komin główny	8615	60,0	1,85	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny
16.	A32R	Piec Maerz – komin rozruchowy	145	53,0	1,25	-
17.	A32a	Odpylanie załadunku pyłów z pieca Maerz	1150	11,0	0,3	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny
18.	A32b	Odpylanie uciagu wapna po piecu Maerz	3600	9,0	0,3	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny
19.	A41	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 1 opalany olejem opałowym	1750	29,0	0,4	-
20.	A42	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 2 opalany olejem opałowym	1750	29,0	0,4	-
21.	A48	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 3 opalany węglem kamiennym	8760	29,0	0,6	Odpylacz wstępny ZM + cyklonowy CE

2.1.2. Dopuszczalne wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza

2.1.2.1 Maksymalna dopuszczalna wielkość emisji gazów lub pyłów do powietrza w trakcie normalnej pracy instalacji (procesy inne niż przebiegające w piecu)

Tabela. Dopuszczalna wielkość emisji gazów lub pyłów do powietrza w trakcie normalnej pracy instalacji (procesy inne niż przebiegające w piecu)

Lp.	Miejsce wprowadzania – nr emitora	Źródło emisji	Rodzaj substancji	Dopuszczalna emisja ³⁾		
				mg/m ³ ⁴⁾	Stężenie substancji w gazach odlotowych w mg/m ³ , sprowadzone do zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych ⁴⁾	Stężenie substancji w gazach odlotowych w mg/m ³ , sprowadzone do zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych ⁴⁾
1.	A21a	Odpylanie uciagu wapna z pieców szybowych, przesyp taśmy 431Hb04	Pył	10		
2.	A32a	Odpylanie załadunku pyłów z pieca Maerz	Pył	10	-	-
3.	A32b	Odpylenie uciagu wapna po piecu Maerz	Pył	10	-	-
4.	A41	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 1 opalany olejem opalowym	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾	-	100 / 50 ²⁾ 850 / 350 ²⁾ 400	-
5.	A42	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 2 opalany olejem opalowym	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾	-	100 / 50 ²⁾ 850 / 350 ²⁾ 400	-
6.	A48	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 3 opalany węglem kamiennym	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾	-	-	100 / 50 ²⁾ 1500 / 1100 ²⁾ 400

¹⁾ - suma tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu

²⁾ - wielkość dopuszczalnej emisji od dnia 1 stycznia 2030 r. wynikająca ze standardów emisyjnych

³⁾ - dopuszczalna emisja z pojedynczego emitora

⁴⁾ - odniesione do warunków umownych: temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5g/kg gazów odlotowych)

2.1.2.2 Wielkość dopuszczalnej emisji dla procesów wypalania wapna w piecach w czasie normalnych warunków pracy instalacji

Tabela. Dopuszczalna wielkość emisji gazów lub pyłów do powietrza dla procesów wypalania wapna w piecach w czasie normalnych warunków pracy instalacji

Lp.	Miejsce wprowadzania – nr emitora	Źródło emisji	Rodzaj substancji	Stężenie substancji w gazach odlotowych w mg/Nm ³ , dla 11% tlenu w gazach odlotowych ²⁾	Dopuszczalna emisja kg/h
1.	A21	Piece szybowe 100C nr 1 do 6 – komin główny	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO ³⁾ TOC PCDD/F	10 200 200 - 30 0,1 ⁴⁾	4500
2.	A32	Piec Maerz – komin główny	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO TOC PCDD/F	10 100 ⁵⁾ 350 500 30 0,1 ⁴⁾	

¹⁾ - suma tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu

²⁾ - odniesione do warunków umownych: temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5g/kg gazów odlotowych)

³⁾ - konkluzje BAT nie określają wielkości emisji granicznej CO dla pieców szybowych z mieszanym wsadem, w związku z tym proponowana wielkość emisji jest jak dla stanu sprzed 9 kwietnia 2017 r.

⁴⁾ - jako średnia z okresu pobierania próbek (6 – 8 godzin) podana w ng PCDD/F I-TEQ/Nm³

⁵⁾ - jako wartość średnia dobową, w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji podczas stosowania w piecu Maerz oleju opałowego ciężkiego (Mazutu) o zawartości siarki większej niż 1% a mniejszej niż 3%.

2.1.2.3 Wielkość dopuszczalnej emisji gazów lub pyłów do powietrza w warunkach odbiegających od normalnych – rozruch instalacji do wypału wapna

Tabela. Wielkość dopuszczalnej emisji gazów lub pyłów do powietrza w warunkach odbiegających od normalnych

Lp.	Miejsce wprowadzania – nr emitora	Źródło emisji/dopuszczalny czas pracy w warunkach odbiegających od normalnych	Rodzaj substancji	Dopuszczalna emisja ²⁾ kg/h
1.	A21R1 + A21R12	Kominy rozruchowe pieców szybowych nr 1 do 6 Emisja dla każdego emitora podczas pracy pieców przy przeglądzie układu odpylania (średnia roczna dla sumy wyłączeń 6 pieców nie może przekraczać 120 h/rok dla jednego pieca)	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO	5,0 2,0 0,7 375
2.	A21R1 + A21R12	Kominy rozruchowe pieców szybowych nr 1 do 6 Emisja z każdego z czterech emitatorów dwóch jednocześnie uruchamianych pieców (maksymalny czas trwania emisji dla jednego pieca 100 h/rok)	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO	2,5 1,0 0,35 187,5

		Łączny czas rozruchu pieców nie przekroczy 600 h/rok.		
3.	A32R	Piec Maerz – komin rozruchowy - awaryjny wyrzut gazów, maksymalnie przez 30 h/rok	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO	600 0,6 10 60
4.	A32R	Piec Maerz – komin rozruchowy - podawanie paliwa na lance, maksymalnie przez 25 h/rok	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO	240 0,1 2,94 8,55
5.	A32R	Piec Maerz – komin rozruchowy - podawanie oleju lekkiego lub gazu ziemnego do palnika rozruchowego, maksymalnie przez 90 h/rok	Pył SO ₂ NO ₂ ¹⁾ CO	24 0,4 10 34,3

¹⁾ - suma tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu

²⁾ - dopuszczalna emisja z pojedynczego emitora

2.1.2.4 Dopuszczalna roczna wielkość emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji IPPC w normalnych warunkach pracy instalacji

Tabela. Dopuszczalna roczna wielkość emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji IPPC

Rodzaj substancji	Wnioskowana dopuszczalna emisja roczna do 31 grudnia 2029 r. [Mg/rok]	Wnioskowana dopuszczalna emisja roczna od 1 stycznia 2030 r. [Mg/rok]
Pył	30	28,675
SO ₂	264,666	264,666
NO ₂ ¹⁾	422	412,81
CO	31597,271	31597,271
TOC	46,429	46,429
PCDD/F	2,66 x10 ⁻⁷	2,66 x10 ⁻⁷

¹⁾ – suma tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu

2.1.3 Parametry oraz charakterystyka pracy źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, funkcjonujących w ramach instalacji IPPC

2.1.3.1 Źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW eksploatowane w związku funkcjonowaniem instalacji IPPC

Na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. na potrzeby instalacji IPPC do wypału wapna pracują trzy kotły o nominalnej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem trzeciej zasady łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, dla którego standardy emisyjne są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 tej ustawy, będącego częścią instalacji wymagającej pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego:

a) **kocioł parowy PWC 1750 rusztowy** o mocy znamionowej 1,20 MW:

- nominalna moc cieplna wprowadzona w paliwie wynosi: **1,50 MW**,
- sprawność kotła: 80 %,
- kocioł opalany jest paliwem stałym – węglem kamiennym, udział paliwa 100%,
- średnie obciążenie kotła: 90%,
- odpylenie: odpylacz + cyklon CE,
- oznaczenie emitora – A 48;

b) **kocioł parowy LOOS UHD** o mocy znamionowej 1,335 MW:

- nominalna moc cieplna wprowadzona w paliwie wynosi: **1,50 MW**,
- sprawność kotła: 89 %,
- kocioł opalany jest paliwem ciekłym, olej opałowy ciężki (Mazut niskosiarkowy S<1% S), udział paliwa 100%,
- średnie obciążenie kotła: 75%,
- oznaczenie emitora – A 41;

c) **kocioł parowy LOOS** o mocy znamionowej 1,335 MW:

- nominalna moc cieplna wprowadzona w paliwie wynosi: **1,50 MW**,
- sprawność kotła: 89 %,
- kocioł opalany jest paliwem ciekłym, olej opałowy ciężki (Mazut niskosiarkowy S<1% S), udział paliwa 100%,
- średnie obciążenie kotła: 75%,
- oznaczenie emitora – A 42.

2.1.3.2 Sektor, w którym działa dane źródło spalania paliw lub zakład, w którym to źródło jest eksploatowane (kod Polskiej Klasyfikacji Działalności)

Sektor PKD – 2352.Z – produkcja wapna i gipsu

2.1.3.3 Data oddania źródła spalania paliw do użytkowania, a jeżeli ta data nie jest znana – dowód na to, że użytkowanie źródła spalania paliw rozpoczęto przed dniem 20 grudnia 2018 r. albo po dniu 19 grudnia 2018 r.

Kotły LOSS na olej opałowy ciężki (Mazut) - decyzja pozwolenie na użytkowanie z dnia 25.06.2001 r.

Kocioł parowy PWC 1750 na węgiel kamienny – pierwsza decyzja UDT zezwalająca na eksploatację z dnia 06.09.2007 r.

2.1.3.4 Obowiązujące dane źródło spalania paliw standardy emisyjne

Obowiązujące dane źródło spalania paliw standardy emisyjne:

a) kocioł parowy PWC 1750 rusztowy, opalany paliwem stałym – węglem kamiennym – o nominalnej mocy cieplnej równej 1,50 MW, objęty standardami emisyjnymi (w odniesieniu do warunków umownych), dla średnich źródeł spalania paliw, będących źródłami istniejącymi, dla których wnioski o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r., określonymi w Załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. 2020, poz. 1860):

Tabela. Standardy emisyjne dla istniejących średnich źródeł spalania paliw opalanych węglem kamiennym

Źródło emisji	Nominalna moc cieplna dostarczona w paliwie	Rodzaj substancji	Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego w warunkach umownych tj. temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych), przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
			mg/m ³ _a	mg/m ³ _a	mg/m ³ _a
			do 31.12.2024 r.	od 1.01.2025r. do 31.12.2029 r.	od 1.01.2030 r.
Kocioł parowy PWC 1750	1,50	Pył	100	100	50
		Dwutlenek siarki	1500	1500	1100
		Tlenki azotu	400		

b) kotły parowe LOOS opalane paliwem ciekłym - olej opałowy ciężki (Mazut) – o nominalnej mocy cieplnej równej 1,50 MW każdy, objęte są standardami emisyjnymi (w odniesieniu do warunków umownych), dla średnich źródeł będących źródłami istniejącymi, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., jeżeli wnioski o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed dniem 27 listopada 2002 r., i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., określonymi w Załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. 2020, poz. 1860):

Tabela. Standardy emisyjne dla istniejących średnich źródeł spalania paliw opalanych paliwem ciekłym

Źródło emisji	Nominalna moc cieplna dostarczona w paliwie	Rodzaj substancji	Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego w warunkach umownych tj. temperatury 273 K, ciśnienia 101,3 kPa i gazu suchego (zawartość pary wodnej nie większa niż 5 g/kg gazów odlotowych), przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
			mg/m ³	mg/m ³	mg/m ³
			do 31.12.2024 r.	od 1.01.2025r. do 31.12.2029 r.	od 1.01.2030 r.
Kocioł LOOS UHD	1,50*	Pył	100	100	50
Kocioł LOOS		Dwutlenek siarki	850	850	350
		Tlenki azotu	400		

*- Nominalna moc cieplna dostarczona w paliwie do pojedynczego kotła

2.1.4 Usytuowanie stanowisk do pomiaru emisji zanieczyszczeń powietrza

Punkty pomiarowe emitorów:

- A21 – piece 100C nr 1 do 6 – komin główny,
- A21a – odpylanie uciagu wapna z pieców szybowych, przesyp taśmy 431Hb04,
- A21R1 do A21R12 – kominy rozruchowe sześciu pieców szybowych,
- A32 – piec Maerz – komin główny,
- A32R – piec Maerz – komin rozruchowy,
- A32a – odpylanie załadunku pyłów z pieca Maerz,
- A32b – odpylenie uciagu wapna po piecu Maerz,
- A41 – kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 1,
- A42 – kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 2,
- A48 – kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 3;

powinny być zlokalizowane zgodnie z normą PN-Z-04030-7 „Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości pyłu. Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną”, na kanałach odprowadzających gazy lub emitorach przypisanych do każdego z ww. urządzeń powodujących emisję zanieczyszczeń do powietrza.

2.2. Emisja hałasu do środowiska

2.2.1 Rodzaj i parametry źródeł emisji

Główne źródła hałasu zlokalizowane na terenie instalacji IPPC:

Tabela. Główne źródła hałasu – instalacja pieca Maerz

Źródła hałasu wewnątrz budynku – PIEC TYPU „MAERZ”					
Lp.	Instalacja	Urządzenie lub lokalizacja	Czas pracy [h]		Równ. poziom mocy akustycznej [dB]
			dzień 6.00-22.00	noc 22.00-6.00	
1	2	3	4	5	6
OBIEKT 332- PIEC „MAERZ”					
1.	Poziom 10	Wciągarka skipu	16	8	88,5
2.	Poziom 9	Wysyp kamienia ze skipu do głównego zbiornika ważącego	16	8	83,9 (97,6)
3.	Poziom 8	Górny zbiornik ważący	16	8	81,3 (86,4)
4.	Poziom 7	Dozowanie kamienia ze zbiornika ważącego poprzez podawacz wibracyjny i przenośnik taśmowy rewersyjny do kubłów obrotowych	16	8	80,1 (95,6)
5.	Poziom 6	Kubły obrotowe (zasyp pieca)	16	8	78,7 (84,1)
6.	Poziom 5	2 szt. wentylatorów powietrza obiegowego wewnątrz budynku (dozowanie paliwa mazutu do pieca, oraz planowany rack gazowy)	16	8	79,2 (99,1)
7.	Poziom 4	Pompy paliwowe mazutu, podgrzewacz paliwa z układem filtracyjnym	16	8	71,6 (79,0)
8.	Poziom 3	Płaszcz pieca	16	8	76,0
9.	Poziom 2	Wyjście z pieca obszar blatu	16	8	80,2
10.	Poziom 1	Uciąg wapna z pieca	16	8	83,2 (87,8)
OBIEKT 331-I SKIP PIECA					
1.	Poziom 1	Załadunek na wagę, taśmociąg	16	8	71,6 (94,8)
2.	Poziom 0	Załadunek kubła	16	8	79,4 (99,0)
OBIEKT 335-II – DMUCHAWY I AGREGAT PIECA					
1.	Wnętrze pomieszczenia	Dmuchawy	16	8	103,0

Źródła zewnętrzne obiektu pieca typu MAERZ:

- 2 czerpnie powietrza oraz 2 wyrzutnie powietrza z tłumikami hałasu doprowadzające i odprowadzające powietrze do dwóch wentylatorów chłodzenia powietrza obiegowego wewnątrz budynku (poziom 5 pieca) 65,0 dB (4 źródła),
- wyrzutnia spalin (komin) (60 m) o mocy akustycznej 61,0 dB (1 źródło),
- wentylator instalacji odpylania załadunku pyłu po piecu Maerz 65,0 dB (1 źródło),

- wentylator instalacji odpylającej powietrza z pieca zainstalowany na dachu budynku (obiekt 335-II dach 10,4 m) o mocy akustycznej 65,0 dB (1 źródło).

Źródła zewnętrzne pracują w systemie całodobowym.

Tabela. Główne źródła hałasu – instalacja piecy szybowych

<i>Źródła hałasu wewnątrz budynku – piece 100 C</i>					
<i>Lp.</i>	<i>Miejsce</i>	<i>Urządzenie lub lokalizacja</i>	<i>Czas pracy [h]</i>		<i>Równ. poziom mocy akustycznej [dB]</i>
			<i>dzień 6.00-22.00</i>	<i>noc 22.00-6.00</i>	
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
OBIEKT 351 – PIECE SZYBOWE TYPU 100 C (6 sztuk)					
1.	Maszynownia	Wyciągarka strona północna	16	8	79,4
2.	Dolna część każdego z pieców	Zbiorniki przed skipem – zasyp kamienia i antracytu do zbiorników	16	8	100,3
3.	Pomieszczenie wentylatorów podmuchowych	Wentylatory	16	8	95,0

Źródła zewnętrzne obiektu pieców typu 100C (6 szt.):

- zasyp wsadu ze skipu do zbiornika nad piecami (35 m) moc akustyczna 101,0 dB (6 źródeł),
- skip – załadunek kubła skipu (2 m) o mocy akustycznej 100,0 dB (6 źródeł),
- wibratory kamienia piecowego (2 m) o mocy akustycznej 90,0 dB (6 źródeł),
- instalacja odpylania z wentylatorem (2 m) o mocy akustycznej 84,0 dB (1 źródło).

Źródła zewnętrzne pracują w systemie całodobowym.

2.2.2. Dopuszczalny poziom emisji hałasu przenikającego z instalacji do środowiska

Dopuszczalne poziomy hałasu, wyrażone równoważnym poziomem dźwięku A (dB), przenikającego z instalacji do środowiska na tereny podlegające ochronie przed hałasem, tj. na tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego oraz zabudowy zagrodowej, wynoszą:

- w porze dziennej (od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) – 55 dB,
- w porze nocnej (od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) – 45 dB.

2.3. Pobór wody i odprowadzanie ścieków do kanalizacji

Warunki poboru wody i odprowadzania ścieków z zakładu zostały określone w pozwoleniu wodnoprawnym sektorowym.

2.3.1. Ilość pobieranej wody

Na cele związane z instalacjami pomocniczymi dla instalacji IPPC (zapotrzebowanie na cele technologiczne związane z piecem):

$$Q_{d\acute{s}r} = 60 \text{ m}^3/\text{d},$$

$$Q_{dmax} = 78 \text{ m}^3/\text{d}$$

co stanowi około 5, 26% ogółu poboru wody przez zakład.

2.3.2. Wielkość emisji ścieków

Warunki odprowadzania ścieków z zakładu zostały określone w pozwoleniu sektorowym.

2.3.2.1 Ścieki z kotłowni pary

W centralnej części Zakładu znajduje się kotłownia pary technologicznej, która jest ogrzewana olejem opałowym niskosiarkowym doprowadzanym z terminala paliw.

Kotłownia zaopatrywana jest w wodę z sieci wodociągowej.

Z kotłowni pary technologicznej są odprowadzane ścieki:

- z uzdatniania wody do celów kotłowych,
- odsoliny i odmuliny z kotłów.

Ww. ścieki są odprowadzane systemem kanalizacji deszczowej poprzez osadnik zlokalizowany w budynku kotłowni do kanału otwartego i poprzez osadnik do Cieku od Skorkowa.

Ścieki pochodzą z:

- płukania filtrów multimedialnych w ilości 16 m³. Wody popłuczne są odprowadzane raz na tydzień przez 20 min,
- regeneracji i płukania filtra jonitowego. Ścieki w ilości 5,2 m³ są spuszczone raz na dobę przez 115 minut,
- odwróconej osmozy, odprowadzane cyklicznie w ilości 0,7 m³/h.

Ilość ścieków z Kotłowni pary:

- $Q_{d\acute{s}r} = 5,2 + 16,8 = 22 \text{ m}^3/\text{d},$
- $Q_{dmax} = 16 + 5,2 + 16,8 = 38 \text{ m}^3/\text{d},$
- $Q_{hmax} = 16 + 2,7 + 0,7 = 13,9 \text{ m}^3/\text{h}.$

Ogólna ilość ścieków z kotłowni pary wynosi $Q_{d\acute{s}r_kotłownia} = 22 \text{ m}^3/\text{d}.$

Skład ścieków

Ścieki z płukania filtrów będą zawierały zawiesiny usunięte z wody zasilającej. Woda wodociągowa posiada niską mętność, ok. 2 mg SiO₂/l.

Ścieki z regeneracji jonitu będą stanowiły 10-12% roztwór soli kuchennej NaCl o stężeniu 110 000 mg NaCl/l, co w przeliczeniu na chlorki wynosi 66 600 mg Cl/l.

Ścieki z odwróconej osmozy będą zawierały ok. 1 850 mg/l soli usuniętych z wody wodociągowej, tj. (siarczany, chlorki, azotany).

2.3.2.2 Ścieki z obiektów przygotowania i transportu paliwa

a) Stacja paliw i rozładunek paliwa

W odległości 50 m od kotłowni pary technologicznej znajduje się terminal paliwowy, który obejmuje :

- zbiorniki magazynujące (1 zbiornik na mazut wysokosiarkowy o pojemności 1200 m³ i 1 zbiornik na mazut niskosiarkowy do kotłowni pary o pojemności 200 m³),
- stację rozładowniczą mazutu z cystern kolejowych (pompownia),
- stanowisko do rozładunku autocystern,
- stację paliw.

Taca zbiorników magazynujących

Zbiorniki paliw są posadowione w żelbetowej wannie – tacy o wymiarach 39 x 22 m = 858 m², której zadaniem jest zatrzymanie awaryjnego wycieku paliwa w przypadku rozszczelnienia się zbiorników. Z ww. wanny będą powstawały ścieki opadowe oraz technologiczne z mycia tac zbiorników magazynujących (w przypadku rozszczelnienia się instalacji). Mycie tac będzie się odbywać okresowo (raz na tydzień) przy pomocy urządzeń „Kaercher”, mocnym strumieniem wody o wydatku 5,0 l/s przez okres 30 min.

Skład ścieków

Ścieki opadowe i ścieki z mycia, odprowadzane z tacy zbiorników magazynujących mazut oraz płyt stanowisk załadunkowych oleju, mogą być zanieczyszczone pyłami wapiennymi, cząsteczkami gruntu, itp. Skład ścieków opadowych, będzie zależał od intensywności i czasu trwania deszczu.

Łączna ilość ścieków ze stacji paliw i rozładunku paliwa wynosi:

Ścieki technologiczne

- $Q_{d\acute{r}} = 5,13 \text{ m}^3/\text{d}$,
- $Q_{d\text{max}} = 36,0 \text{ m}^3/\text{d}$,
- $Q_{h\text{max}} = 36,0 \text{ m}^3/\text{h}$.

Ścieki opadowe – $Q_{d\acute{r}} - 10,39 \text{ m}^3/\text{d}$.

b) Ścieki opadowe i technologiczne z instalacji przygotowania i podawania paliwa do pieca Maerz (z instalacji IPPC)

Bezpośrednio przy zbiornikach magazynowych mazutu znajduje się instalacja paliwowa do pieca Merza, która obejmuje:

- zbiorniki magazynujące (6 zbiorników o pojemności 50 m³ każdy),
- pompownia paliwa.

Taca zbiorników magazynujących

Zbiorniki paliw są posadowione w żelbetowej wannie – tacy o wymiarach 25,4 x 12,9 m = 328 m², której zadaniem jest zatrzymanie awaryjnego wycieku paliwa w przypadku rozszczelnienia się zbiorników.

Z ww. wanny będą powstawały ścieki opadowe oraz technologiczne z mycia tac zbiorników magazynujących (w przypadku rozszczelnienia się instalacji). Mycie tac będzie się odbywać okresowo (raz na dwa tygodnie) przy pomocy urządzeń „Kaercher”, mocnym strumieniem wody o wydatku 5,0 l/s przez okres 30 min.

Łączna ilość ścieków z instalacji przygotowania i podawania paliwa do pieca Maerz wynosi:

1) Ścieki technologiczne z mycia

- $Q_{dtr} = 0,77 \text{ m}^3/\text{d}$,
- $Q_{dmax} = 10,8 \text{ m}^3/\text{d}$,
- $Q_{hmax} = 10,8 \text{ m}^3/\text{h}$.

2) Ścieki opadowe

- $Q_d = 2,34 \text{ m}^3/\text{d}$

2.3.3. Charakterystyka jakościowa ścieków

Ścieki opadowe odprowadzane z tacy zbiorników oraz płyt stanowisk rozładunkowych olej są kierowane na wydzielony separator, który jest zlokalizowany w budynku stacji rozładunku oleju, znajdującego się w centralnej części zakładu. Olej zatrzymywany jest w separatorze i zwracany do zbiorników oleju pompą olejową, która pracuje w cyklu automatycznym. Oczyszczone ścieki trafiają do komory ścieków oczyszczonych i stamtąd pompą pompowane są rurociągiem stalowym ø50mm do kanału deszczowego. Pomiar ilości ścieków odprowadzanych do kanału prowadzony jest za pomocą wodomierza.

Ścieki z kotłowni pary technologicznej odprowadzane są do osadnika, a następnie do wewnętrznej kanalizacji zakładowej (kanały żelbetowe), która wspólnie z innymi ściekami oraz wodami opadowymi kierowana jest na osadnik główny przy bramie wyjazdowej z zakładu. Ścieki z terenu rozładunku paliwa po oczyszczeniu z węglowodorów ropopochodnych w separatorze AWAS, kierowane są kanałem otwartym na osadnik i tam doczyszczane.

Stężenia zanieczyszczeń w odprowadzanych do środowiska oczyszczonych ściekach nie przekraczają wartości:

a) dla ścieków opadowych

- zawiesina ogólna = 100 [mg/dm³],
- węglowodory ropopochodne = 15[mg/dm³].

b) dla ścieków przemysłowych:

- pH = 6,5 – 9,
- zawiesina ogólna = 35 [mg/dm³],
- BZT₅ = 25 [mgO₂/dm³],
- ChZT = 125 [mgO₂/dm³],
- chlorki = 1 000 [mgCl/dm³],
- siarczany = 500 [mgSO₄/dm³],
- węglowodory ropopochodne = 15[mg/dm³].

2.4. Wytwarzanie odpadów

2.4.1. Wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości oraz określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do wytwarzania w ciągu roku

Tabela. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania w ciągu roku

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Podstawowy skład chemiczny i właściwości	Ilość odpadów [Mg/rok]
<i>Odpady niebezpieczne</i>				
1.	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne	<u>Skład:</u> odpady w postaci płynnej, mają postać żółtawej lub czerwonej gęstej cieczy. Są nieściśliwe. Zawierają węglowodory aromatyczne i nienasycone oraz związki heteroorganiczne zawierające siarkę, azot i tlen, cynk, miedź, nikiel oraz chrom. <u>Właściwości:</u> łatwopalne, szkodliwe, drażniące, toksyczne, rakotwórcze i ekotoksyczne.	1,00
2.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	<u>Skład:</u> mieszanina ciekłych węglowodorów łańcuchowych z możliwym dodatkiem węglowodorów pierścieniowych. Mieszanina węglowodorów ciekłych na bazie olejów przepracowanych o temp. zapłonu min. 61°C. Uzyskiwana z płynnych odpadów ropopochodnych i emulsji olejowo-wodnych oraz rozpuszczalników. <u>Właściwości:</u> łatwopalne, szkodliwe, drażniące, toksyczne, rakotwórcze i ekotoksyczne.	1,00
3.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania	<u>Skład:</u> odpad stały, zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi m.in. czyściwo i sorbenty oraz filtry powietrza. Zanieczyszczone materiały włókiennicze z domieszką tekstyliów, elementów skórzanych. W składzie zawierają: bawełnę (celuloza, woda, tłuszcze,	2,00

		(np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	węgiel, wodór, polimery syntetyczne), skrobię, węglowodory alifatyczne i aromatyczne, polipropylen, poliester, i inne. <u>Właściwości:</u> wysoce łatwopalne, szkodliwe, toksyczne.	
4.	16 01 07*	Filtry olejowe	<u>Skład:</u> filtr olejowy zbudowany jest z obudowy stalowej wypełnionej wkładem papierowym. Zużyty filtr zawiera znikome ilości zużytego oleju. Do filtrowania oleju silnikowego wykorzystuje się bibuły filtracyjne na bazie włókien celulozowych impregnowanych specjalnymi żywicami fenolowymi lub epoksydowymi zabezpieczającymi przed wpływem wysokiej temperatury oraz agresywnych związków chemicznych znajdujących się w oleju i powstających wskutek jego degradacji. <u>Właściwości:</u> wysoce łatwopalne, szkodliwe, toksyczne, ekotoksyczne.	0,50
5.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	<u>Skład:</u> zużyte świetlówki i lampy wysokoprężne (rtęciowe i sodowe) w swoim składzie zawierają rtęć. Zawartość rtęci w lampach może wahać się od 15 do 100 mg/lampę. Oprócz związków rtęci w składzie świetlówek znajduje się szkło i aluminium. <u>Właściwości:</u> szkodliwe i ekotoksyczne.	0,50
6.	16 11 05*	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów niemetalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne	<u>Skład:</u> odpad stanowią okładziny piecowe stanowiące wykończenie wewnętrzne powierzchni pieca. Pod względem swoich właściwości okładziny zbudowane są z włókien ogniotrwałych powstałych na bazie tlenków glinu, krzemu i jego pochodnych. Rozdrobnione włókna ceramiczne (forma pyłu), ze względu na swoje właściwości mogą powodować podrażnienia skórne oraz w przypadku niezachowania podstawowych zasad BHP, schorzenia układu oddechowego. <u>Właściwości:</u> szkodliwe i ekotoksyczne.	200,00
Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	07 02 80	Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy	<u>Skład:</u> guma jest surowcem powstającym podczas wulkanizacji kauczuku naturalnego (lateks) lub syntetycznego (polimer butadienu lub izoprenu, czasami z dodatkami akrylonitylenu lub styrenu). Cechuje się zdolnością do dużych odkształceń odwracalnych. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	4,00
2.	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	<u>Skład:</u> żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów w swoim składzie zawierają: SiO ₂ , Al ₂ O ₃ , Fe ₂ O ₃ , CaO. Jest to granulowany odpad o odczynie słabo alkalicznym. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	250,00
3.	10 13 04	Odpady z produkcji wapna palonego i hydratyzowanego	<u>Skład:</u> odpady mogą powstać wyłącznie podczas dłuższego zatrzymania lub rozpalania pieca (średnio co 4 lata). W swoim składzie zawierają tlenek i węglan wapnia, jest to substancja działająca drażniąco na skórę, oczy oraz układ oddechowy.	250,00

			<u>Właściwości:</u> drażniące, odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	
4.	10 13 13	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 13 12	<u>Skład:</u> są to ciała stałe zatrzymane na odpylaczu pieca Macrz oraz pieców szybowych. Składają się w głównej mierze z tlenków i węglanów wapnia. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	5 000,00
5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	<u>Skład:</u> odpady składają się z bawełny, celulozy, chemicelulozy, ligniny, polipropylenu, poliestru, skóry naturalnej. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	2,00
6.	16 11 06	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów niemetalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 05	<u>Skład:</u> odpad stanowią zużyte okładziny piecowe, stanowiące wykończenie wewnętrzne powierzchni pieca. Pod względem swoich właściwości okładziny zbudowane są z włókien ogniotrwałych powstałych na bazie tlenków glinu, krzemu i jego pochodnych. Zbrylone kawałki okładzin nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	700,00
7.	17 06 04	Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03	<u>Skład:</u> są to wszystkie pozostałe materiały izolacyjne niezawierające substancji niebezpiecznych SiO ₂ , Al ₂ O ₃ , Fe ₂ O ₃ , szkło wapniowo - sodowe, stopione żużle wielkopiecowe, wata szklana. <u>Właściwości:</u> odpad stały, nie posiada właściwości powodujących, że może być odpadem niebezpiecznym, nie posiada właściwości ekotoksycznych.	0,50

2.4.2. Wskazanie sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko

Zapobieganie powstawaniu odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko odbywać się będzie głównie poprzez:

- utrzymywanie w należytym stanie technicznym maszyn i urządzeń oraz instalacji technologicznych funkcjonujących na terenie zakładu,
- optymalizację zużycia surowców,
- stosowanie paliw wysokiej jakości,
- hermetyzację ciągów technologicznych,
- kontrolowanie ilości i rodzajów powstających odpadów,
- prowadzenie magazynowania odpadów w miejscach na ten cel wyznaczonych, w sposób bezpieczny dla środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska gruntowo-wodnego,

- postępowanie z odpadami w zależności od ich rodzaju w sposób zapobiegający ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa,
- przekazywanie odpadów wyłącznie podmiotom posiadającym wymagane decyzje.

2.4.3. Opis sposobu dalszego gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów, a także wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów

Wszystkie wytworzone odpady będą czasowo magazynowane w sposób selektywny, zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi. Magazynowanie odpadów odbywać się będzie na terenie działki o nr ewid. 369/33, obręb Bukowa, w miejscach na ten cel przeznaczonych, odpowiednio oznakowanych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób postronnych, tj. w budynku magazynowym, podzielonym na dwie strefy pożarowe oraz na placu magazynowym. Magazyny należy wyposażać w podłoże utwardzone, uszczelnione, uniemożliwiające przedostanie się zanieczyszczeń do środowiska oraz w odpowiednie sorbenty do usuwania ewentualnych wycieków lub rozlewów, a także w środki gaśnicze. Odpady będą magazynowane w odpowiednio oznakowanych pojemnikach, kontenerach dostosowanych do magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów lub luzem.

Odpady niebezpieczne (głównie odpady ciekłe oraz baterie i akumulatory) będą magazynowane w budynku magazynowym w II strefie pożarowej.

Oleje odpadowe będą magazynowane zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

Po zebraniu odpowiedniej ilości transportowej wszystkie odpady powstające na terenie zakładu będą przekazywane do dalszego zagospodarowania, podmiotom posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki odpadami.

Tabela. Miejsce i sposób magazynowania oraz rodzaj magazynowanych odpadów

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania odpadów
<i>odpady niebezpieczne</i>			
1.	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach metalowych o pojemności od 200 l do 1000 l na utwardzonej powierzchni w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów niebezpiecznych. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
2.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach metalowych o pojemności

			od 200 l do 1000 l na utwardzonej powierzchni w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów niebezpiecznych. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
3.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach, workach na utwardzonej powierzchni w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów niebezpiecznych. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
4.	16 01 07*	Filtry olejowe	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach na utwardzonej powierzchni w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów niebezpiecznych. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
5.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach na utwardzonej powierzchni w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów niebezpiecznych. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
6.	16 11 05*	Okladziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów niemetalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne	Odpady nie będą magazynowane, bezpośrednio po wytworzeniu będą przekazywane odbiorcom zewnętrznym posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki odpadami.
<i>odpady inne niż niebezpieczne</i>			
1.	07 02 80	Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy	Odpady będą magazynowane selektywnie na paletach lub drobne odpady w workach Big-Bag na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
2.	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpady będą magazynowane selektywnie w sposób uporządkowany luzem w pryzmach na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – plac magazynowy.
3.	10 13 04	Odpady z produkcji wapna palonego i hydratyzowanego	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych pojemnikach, workach Big-Bag, kontenerach na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
4.	10 13 13	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych pojemnikach, workach

		w 10 13 12	Big-Bag, kontenerach na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
5.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Zużyte worki filtracyjne będą magazynowane selektywnie na paletach na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.
6.	16 11 06	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów niemetalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 05	Odpady nie będą magazynowane, bezpośrednio po wytworzeniu będą przekazywane odbiorcom zewnętrznym posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki odpadami.
7.	17 06 04	Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03	Odpady będą magazynowane selektywnie w oznakowanych pojemnikach, workach Big-Bag na utwardzonej powierzchni. <u>Miejsce magazynowania</u> – budynek magazynowy odpadów.

2.4.4. Warunki przeciwpożarowe wynikające z operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

1. Zapewnić organizację odbioru odpadów w sposób niedopuszczający do przekroczenia dozwolonych mas magazynowanych poszczególnych rodzajów odpadów palnych i warunkowych zamian określonych w pkt. 5.4 operatu przeciwpożarowego. Dopuszcza się w wyjątkowych sytuacjach zmianę ilości poszczególnych odpadów, z zachowaniem następujących kryteriów i zasad:
 - a) łączna ilość magazynowanych ciekłych odpadów palnych o temperaturze zapłonu do 60°C oraz odpadowego oleju gazowego, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego o temperaturze zapłonu do 75°C - nie może przekraczać 0,4 m³;
 - b) w przypadku magazynowanych ciekłych odpadów palnych o temperaturze zapłonu powyżej 60°C oraz odpadowego oleju gazowego, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego o temperaturze zapłonu do 75°C - nie może przekraczać 5,0 m³.

Łączna objętość ciekłych odpadów palnych nie może przekraczać 5,0 m³.
2. Wyposażyć strefę pożarową I i II w trzy gaśnice proszkowe min. 12 kg ABC, z których jedna powinna posiadać skuteczność gaśniczą 183 B oraz w koc gaśniczy o wymiarach co najmniej 2 m x 3 m. Gaśnice należy umieścić przy wejściu do poszczególnych pomieszczeń budynku magazynowego, a miejsca usytuowania gaśnic oznakować odpowiednimi znakami z zakresu ochrony przeciwpożarowej.
3. Zachować odległość z każdego miejsca w strefie pożarowej z odpadami, w której może przebywać człowiek, do najbliższego punktu ze sprzętem gaśniczym nie większą niż 50 m.
4. Zapewnić do punktu ze sprzętem gaśniczym dostęp o szerokości co najmniej 1 m.
5. Zapewnić dla budynku magazynowego stanowiącego dwie strefy pożarowe I i II wymaganą ilość wody do celów przeciwpożarowych, do zewnętrznego gaszenia pożaru

w ilości 20 dm³/s, z trzech hydrantów nadziemnych DN 80 zlokalizowanych na terenie zakładu w wymaganych odległościach.

6. Zapewnić możliwość ewakuacji z budynku magazynowego przez drzwi prowadzące bezpośrednio na zewnątrz. Długości przejść i dojść ewakuacyjnych winny spełniać wymagania warunków technicznych, a szerokości wyjść ewakuacyjnych wynosić powinny co najmniej 0,9 m.
7. Wprowadzić na terenie miejsc czasowego magazynowania odpadów zakaz palenia papierosów i używania otwartego ognia oraz czytelnie oznakować ten zakaz (znaki).
8. Organizować magazynowanie odpadów w sposób zapewniający dogodny i łatwy dojazd pojazdów Straży Pożarnej.
9. Przestrzegać zasad dotyczących magazynowania ciekłych odpadów palnych określonych w pkt 5.1. operatu przeciwpożarowego. Łącznie, jednorazowo w strefie pożarowej znajdującej się w budynku, magazynowana ilość wytworzonych odpadów nie może przekraczać:
 - 1) 0,4 m³ - w przypadku ciekłych odpadów palnych o temperaturze zapłonu do 60°C oraz odpadowego oleju gazowego, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego o temperaturze zapłonu do 75°C;
 - 2) 5 m³ - w przypadku ciekłych odpadów palnych o temperaturze zapłonu powyżej 60°C oraz odpadowego oleju gazowego, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego o temperaturze zapłonu powyżej 75°C.
10. Przestrzegać corocznego obowiązku przeprowadzania konserwacji i badania wydajności hydrantów zewnętrznych, a miejsce ich lokalizacji oznakować zgodnie z polską normą.

3. Zapobieganie zanieczyszczeniu transgranicznemu

Zakład zlokalizowany jest w znacznym oddaleniu od granicy Państwa, zatem nie zachodzi niebezpieczeństwo negatywnego oddziaływania na stan środowiska poza granicami kraju.

4. MONITOROWANIE ŚRODOWISKA I KONTROLA EKSPLOATACJI INSTALACJI

4.1. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji

4.1.1. Ewidencja i monitoring odpadów

Ilość powstających odpadów będzie ważona, mierzona i ewidencjonowana, a pracownicy odpowiedzialni za prowadzenie ewidencji, winni kontrolować ilości wytwarzanych odpadów poszczególnych rodzajów, dopuszczonych niniejszą decyzją.

Ilościową i jakościową ewidencję odpadów należy prowadzić zgodnie z przepisami ustawy o odpadach.

4.1.2. Monitoring emisji gazów i pyłów do powietrza

Należy wykonywać okresowe pomiary emisji zanieczyszczeń do powietrza dla:

- a) pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu (w przeliczeniu na dwutlenek azotu) i tlenku węgla z częstotliwością co najmniej jeden raz na kwartał, na emitorach: A21 (Piece 100C nr 1 do 6 – komin główny) oraz A32 (Piec Maerz – komin główny),
- b) TOC, PCDD/F oraz metali z częstotliwością co najmniej raz w roku, na następujących emitorach: A21 (Piece 100C nr 1 do 6 – komin główny) oraz A32 (Piec Maerz – komin główny),
- c) pyłu, z częstotliwością co najmniej raz w roku, na następujących emitorach:
 - A32a - odpylanie załadunku pyłów z pieca Maerz,
 - A 32b - odpylenie uciagu wapna po piecu Maerz,
 - A21a - odpylanie uciagu wapna z pieców szybowych, przesyp taśmy 431Hb04;
- d) pyłu, tlenków azotu oraz dwutlenku siarki, z częstotliwością co najmniej raz na trzy lata, na emitorach:
 - A41 - kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 1 opalany olejem opałowym,
 - A42 - kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 2 opalany olejem opałowym,
 - A48 - kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 3 opalany węglem kamiennym.

Podczas stosowania w piecu Maerz oleju opałowego ciężkiego (Mazutu) o zawartości siarki większej niż 1% a mniejszej niż 3% należy prowadzić ciągły pomiar wielkości emisji SO₂ na emitorze A32 - Piec Maerz. Uzyskane w wyniku ciągłego monitoringu wielkości emisji SO₂, należy wyrazić jako:

- wartości średnie dobowe w odniesieniu do referencyjnych warunków normalnych (gaz suchy zawartość tlenu 11%),
- wartości średnie miesięczne w odniesieniu do zawartości tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3 % na jednostkę objętości w stanie suchym.

W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów emisji SO₂ na emitorze A32 (Piec Maerz), system do ciągłych pomiarów emisji SO₂ do powietrza winien podlegać procedurom zgodnym z normą PN-EN 14181, zapewniającym odpowiedni poziom jakości, w tym co najmniej raz w roku kontroli za pomocą pomiarów równoległych prowadzonych przy użyciu innych systemów z zastosowaniem następujących metodyk referencyjnych: dla SO₂ zgodnie z normą PN-EN 14791 lub równoważną metodą instrumentalną spełniającą wymagania normy PN-ISO 7935, dla O₂ zgodnie z normą PN-EN 14789, dla zawartości pary wodnej (pomiar wilgotności względnej gazów odlotowych lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych) zgodnie z normą PN-EN 14790 lub równoważną metodą instrumentalną.

4.1.3. Monitoring emisji hałasu

Należy prowadzić okresowe pomiary hałasu przenikającego z instalacji do środowiska w porze dziennej i nocnej, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji, z częstotliwością, co dwa lata.

Pomiary przeprowadzane będą w następujących punktach kontrolnych:

- 1) skraj zabudowy mieszkalnej w m. Skorków – posesja nr 183,
- 2) skraj południowej części zabudowy osiedlowej „Kolonja Bukowa I.

4.1.4. Zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT dla przemysłu wapłenniczego.

4.1.4.1 Należy prowadzić ciągły pomiar parametrów procesu (w odniesieniu do procesów w piecu) świadczących o jego stabilności w zakresie: temperatury spalin, poziomu wsadu w piecu, ciśnienia oraz prędkości przepływu.

4.1.4.2 Należy prowadzić monitoring i stabilizację krytycznych parametrów procesu, np. podawania paliwa, stałego dozowania i utrzymywania nadmiaru tlenu.

4.1.4.3 W odniesieniu do procesów zachodzących w piecach do wypału wapna należy prowadzić okresowe pomiary emisji na emitorach A21 (piec 100C nr 1-6 – komin główny) oraz A32 (piec MAERZ – komin główny) na zasadach określonych w podpunkcie 4.1.2 punktu II pozwolenia zintegrowanego.

4.1.4.4 Dla dużych, skanalizowanych źródeł emisji pyłu ($> 10\,000\text{ Nm}^3/\text{h}$) należy co najmniej raz w roku kalendarzowym prowadzić pomiary emisji pyłu do powietrza.

4.1.4.5 Monitorowanie i pomiary parametrów procesu i emisji oraz monitorowanie emisji o których mowa w podpunktach 4.1.4.1 – 4.1.4.4 odbywać się będzie zgodnie z odpowiednimi normami EN, a w przypadku gdy normy takie nie są dostępne, z ISO, normami krajowymi lub innymi normami międzynarodowymi zapewniającymi dane o równoważnej jakości naukowej.

4.2. Sposób i częstotliwość przekazywania informacji i danych w zakresie monitorowania procesów technologicznych

4.2.1 Wyniki pomiarów hałasu przenikającego do środowiska oraz wyniki pomiarów emisji zanieczyszczeń do powietrza gromadzone będą w zakładzie oraz przekazywane do odpowiednich organów ochrony środowiska (Marszałek Województwa Świętokrzyskiego, Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska), na zasadach określonych w (wydanym na podstawie art. 149 ustawy Prawo ochrony środowiska) rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku

z eksploatacją instalacji lub urządzenia, przekazywanych właściwym organom ochrony środowiska oraz terminu i sposobów ich prezentacji.

4.2.2 Gospodarowanie odpadami będzie zgodne z wymogami ustawy o odpadach.

4.3. Zakres, sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nieobjętym przepisami art. 149 Prawa ochrony środowiska

4.3.1. Należy prowadzić ilościową i jakościową ewidencję odpadów zgodnie z przepisami ustawy o odpadach. Zasady prezentacji będą zgodne z rozporządzeniem w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów i przekazywane będą do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego.

4.3.2. Należy prowadzić rejestr zużycia surowców, materiałów i paliw wykorzystywanych w instalacji w ciągu roku. Rejestr zużycia surowców i materiałów przekazywany będzie Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego oraz Świętokrzyskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Kielcach do końca pierwszego kwartału następującego po roku kalendarzowym, którego ten rejestr dotyczy.

5. EKSPLOATACJA INSTALACJI W WARUNKACH ODBIEGAJĄCYCH OD NORMALNYCH

Piec MAERZ

Warunki odbiegające od normy w przypadku pracy pieca MAERZ to proces rozruchu pieca oraz proces awaryjnego wyrzutu gazów z pieca z pominięciem instalacji odpylającej.

W przypadku rozruchu (rozpalania) pieca Maerz emisje zależne będą od niniejszych procesów:

- maksymalnie przez 25 godzin podczas rozruchu - paliwo podawane jest na lance,
- maksymalnie przez 90 godzin podczas rozruchu podawany jest na palnik rozruchowy olej opałowy lekki lub gaz ziemny.

Wówczas gazy odlotowe odprowadzane będą emitorem A32R – komin rozruchowy pieca Maerz.

Przypadki awarii mogą być spowodowane zaburzeniami w procesie technologicznym, wówczas system komputerowy nadzorujący prace pieców uruchamia procedurę zatrzymania pieca i awaryjnego wyrzutu gazów z jego wnętrza bezpośrednio przez komin awaryjny. Ponadto sytuacja odbiegającego od normy wyrzutu może mieć miejsce w przypadku gdy gazy podawane na filtr workowy przekraczają dopuszczalną wielkość graniczną dla zastosowanej tkaniny filtracyjnej równą 190°C. Wówczas odcinany jest dopływ gorących gazów do filtra, zaś gazy przerzucane są na komin awaryjny. Okres ten określono na maksymalnie 30 godzin w roku.

Piece szybowe 100C

W przypadku pieców szybowych typu 100C emisje odbiegające od normalnych mogą mieć miejsce w trakcie rozruchu (rozpalania) pieców oraz podczas przeglądów i wymiany worków w odpylaczu. W takich sytuacjach piece szybowe pracują na ciągu naturalnym z wykorzystaniem kominów rozruchowych znajdujących się bezpośrednio na piecach (12 emitorów awaryjnych A21R (1 do 12), po dwa na każdym piecu), z pominięciem instalacji odpylającej. Przewiduje się jednoczesny rozruch maksymalnie dwóch pieców szybowych. W związku z tym, iż nie da się określić, które z pieców będą uruchamiane w danym roku, przyjęto, że łączny czas rozruchu pieców w ciągu roku (baterii pieców szybowych 100C) nie przekroczy czasu 600 h/rok, przy czym, jednocześnie uruchamiane mogą być maksymalnie dwa piece.

Podczas przeglądu odpylacza musi być on wyłączony, a gazy odlotowe ze wszystkich pracujących pieców kierowane są, z pominięciem odpylacza, bez oczyszczania, poprzez kominy rozruchowe do atmosfery. Łączny czas takich przeglądów, czas, w którym nieoczyszczone gazy odlotowe są odprowadzane przez kominy awaryjne wszystkich pracujących pieców szybowych 100C, a emitor główny A21 jest wyłączony z pracy, wynosi 120 h/rok (średnia roczna dla sumy wyłączeń 6 pieców nie może przekraczać 120 h/rok dla jednego pieca).

6. ZAPOBIEGANIE AWARIOM

Zakład wapienniczy Lhoist Bukowa nie należy do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii, zdefiniowanej art. 248 ust. 3 POŚ.

Na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. zapobieganie awariom polega na stosowaniu zasad, procedur, sposobów postępowania, rozwiązań organizacyjnych i technicznych zawartych w dokumentacji tj:

- instrukcjach technologicznych,
- instrukcjach stanowiskowych,
- programach szkoleń stanowiskowych w zakresie BHP, ochrony ppoż. i ochrony środowiska,
- kartach charakterystyki substancji chemicznych,
- dokumentacjach urządzeń podległych Dozorowi Technicznemu,
- dokumentacjach aparatury kontrolno-pomiarowej.

Instalacje i urządzenia zostały zaprojektowane i wykonane na bazie najnowszych rozwiązań technicznych. Zastosowane rozwiązania to w szczególności:

- hermetyczność urządzeń produkcyjnych i magazynowych,
- instalacje posiadające zabezpieczenia przeciwpożarowe i przeciwwybuchowe,
- układy blokad technologicznych,
- rozdzielcze systemy kanalizacji,
- system komputerowy nadzorujący prace pieców uruchamiający procedurę zatrzymania pieca i awaryjnego wyrzutu gazów z jego wnętrza bezpośrednio przez komin awaryjny.

W celu ograniczenia ryzyka wystąpienia zagrożeń wynikających z użytkowania na terenie zakładu substancji ropopochodnych Lhoist Bukowa Sp. z o.o. wdrożyło w życie Instrukcję ZAŚ.03.00.00 „Nadzór w zakresie zapobiegania wyciekom substancji ropopochodnych”. Zidentyfikowane zostały w niej rodzaje zagrożeń oraz miejsca, w których może nastąpić wyciek substancji ropopochodnej, a także szczegółowo opisana została procedura postępowania na wypadek wystąpienia wycieku.

7. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA I OGRANICZANIA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

7.1 Metody ochrony środowiska wodnego

Ochrona środowiska wodnego realizowana będzie poprzez:

- 1) oczyszczanie wód opadowych i roztopowych przed wprowadzeniem do odbiornika na dwóch osadnikach:
 - Osadnik nr 1.1 - składa się z dwóch bliźniaczych osadników o parametrach każdego z nich: wymiary 8,53 x 3,00 m i wysokość 2,85 m, pojemność czynna 22,4 m³,
 - Osadnik nr 1.2 - składa się z osadnika o parametrach: wymiary 10,0 x 2,0 m i wysokość 1,75 m, pojemność czynna 15,6 m³;
- 2) oczyszczanie ścieków przemysłowych przed wprowadzeniem do odbiornika na:
 - osadnikach nr 2.1, 2.2 i 2.3, pracujące w układzie kaskadowym; o pojemności czynnej: osadnik 2.1 $V_{cz}= 239 \text{ m}^3$, osadnik 2.2, $V_{cz}= 130 \text{ m}^3$, osadnik 2.3, $V_{cz}= 130 \text{ m}^3$,
 - osadniku nr 3 o pojemności czynnej 104 m³, Wody z odwodnienia kopalni są czyste i nie wymagają oczyszczania, jednak chcąc wyeliminować ewentualne zwiększone zanieczyszczenie, które mogłoby się pojawić w instalacji transportowej (rzapiu, itp.) wykonano osadnik poziomy o pojemności czynnej 104 m³, który pełni funkcję retencyjną oraz do zatrzymania zawiesiny w przypadku długotrwałych nawałnych opadów,
 - osadniku szlamu o pojemności 9 m³ i separatorze olejów i benzyn typu PEK 1800, gdzie kierowane są ścieki z mycia pojazdów oraz spływy opadowe z placu manewrowego (stanowiska do mycia o powierzchni 120 m²),
 - dwóch separatorach ropopochodnych AWAS-H-1999 NG 6.

Ścieki opadowe i technologiczne odprowadzane z tacy instalacji podawania paliwa do pieca Maerz (1 separator) oraz tacy zbiorników stacji paliw i płyt stanowisk załadunkowych oleju (2 separator), kierowane są na wydzielone separatory. Olej zatrzymywany jest w separatorze i zawracany do zbiorników oleju przez pompę, która pracuje w cyklu automatycznym. Oczyszczone ścieki trafiają do komory ścieków oczyszczonych i stamtąd pompą pompowane są rurociągiem stalowym do kanału deszczowego. Separator jest wyposażony w blokadę przepływu w momencie przepełnienia komory olejowej.

7.2 Metody ochrony powietrza

Ochrona powietrza realizowana będzie poprzez:

- zastosowanie wysokosprawnych filtrów workowych zainstalowanych na układach technologicznych powodujących najwyższe emisje,
- hermetyzację procesów technologicznych, włącznie z procesami międzyoperacyjnego przemieszczania surowca (zabudowane taśmociągi),
- zastosowanie w piecu Maerz jako głównego paliwa gazu ziemnego w miejsce dotychczas stosowanego oleju opałowego ciężkiego, co pozwoli znacznie obniżyć emisję TOC oraz CO, w tym ograniczyć liczbę pików CO,
- zastosowanie w piecach szybowych jako paliwa (jednego z paliw) antracytu o niskiej zawartości części lotnych,
- zastosowanie surowca o niskiej zawartości materii organicznej,
- zastosowanie silosów magazynujących o odpowiedniej pojemności wyposażonych w instalacje odpylające,
- transportowanie materiałów w zamkniętych pojemnikach pod ujemnym ciśnieniem i odpylanie zasysanego powietrza przez filtry tkaninowe przed jego emisją do atmosfery,
- zmniejszenie liczby nieszczelności, przez które wydostaje się powietrze lub substancja,
- prowadzenie na bieżąco prac naprawczych, oraz przeglądów instalacji,
- wykorzystanie urządzeń automatycznych i systemów kontrolnych,
- optymalizację procesów technologicznych zachodzących w piecach, w celu osiągnięcia stabilnego i całkowitego spalania.

Ponadto w celu ograniczenia niezorganizowanej oraz wtórnej emisji pyłu na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. przy drogach głównych zainstalowano systemy zraszające, ponadto na drogach zakładowych i kopalni jeździ zmiatarka samochodowa Broadway oraz polewaczka samochodowa, której zadaniem jest bieżące zraszanie dróg i okresowe mycie jezdni, dodatkowo też przy wyjeździe z zakładu (brama wschodnia) znajdują się dwie myjki do mycia pojazdów.

7.2.1. Urządzenia odpylające zainstalowane na instalacji IPPC

Tabela. Urządzenia odpylające zainstalowane na instalacji IPPC

Lp.	Kod emitora	Opis emitora - źródło emisji	Rodzaj urządzenia ograniczającego emisję	Gwarantowana skuteczność odpylania lub stężenia za filtrem
1.	A21	Piece szybowe 100C nr 1 do 6 – komin główny	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny	>99%
2.	A21a	Odpylanie uciagu wapna z pieców szybowych, przesyp taśmy 431Hb04	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny	>99%
3.	A32	Piec Maerz – komin główny	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny	>99%

4.	A32a	Odpylanie załadunku pyłów z pieca Maerz	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny	>99%
5.	A32b	Odpalenie uciagu wapna po piecu Maerz	Odpylacz tkaninowy pulsacyjny	>99%
6.	A48	Kotłownia pary technologicznej – kocioł nr 3	Odpylacz wstępny ZM + cyklonowy CE	>95%

7.3. Metody ochrony przed hałasem

Ochrona środowiska przed hałasem realizowana jest poprzez:

- właściwie dobrany czas pracy urządzeń,
- ograniczenie do minimum pracy samochodów na biegu jałowym,
- usytuowanie instalacji z dala od zabudowy mieszkaniowej,
- zabudowanie części źródeł hałasu,
- tam gdzie zaistniała konieczność, wentylatory na źródłach punktowych hałasu zostały wyposażone w tłumiki i obudowane,
- lokalizacja obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych od strony zabudowań, celem wykorzystania ich jako ekrany akustyczne.

7.4. Metody ograniczania uciążliwości gospodarki odpadowej

Na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. ograniczenia uciążliwości gospodarki odpadowej realizowane jest m.in. poprzez następujące działania:

- pyły powstające podczas załadunku, rozładunku, przenoszenia, mechanicznego transportowania i przetwarzania surowców oraz oddzielony pył zgromadzony z filtrów tkaninowych z przemiałowni, zakładów przesiewających, młynów, zakładów hydratyzacji lub załadunku jest zawracane są do procesu technologicznego,
- wszystkie wytwarzane odpady są odpowiednio magazynowane, a następnie przekazywane odbiorcom odpadów w celu odzysku lub unieszkodliwienia.

7.5. Techniczne i organizacyjne metody ochrony środowiska jako całości

7.5.1. Metody zapewnienia efektywnej gospodarki materiałowo – surowcowej

Efektywna gospodarka materiałowo – surowcowa w Lhoist Bukowa Sp. z o.o. realizowana jest poprzez:

- automatyczną kontrolę procesów technologicznych,
- wydobywanie kamienia wapiennego o pożądanych parametrach, jego kruszenie i dobrze ukierunkowane wykorzystanie (z uwzględnieniem jakości i rozmiaru ziaren). Kamień wapienny poddawany jest starannej selekcji. Wyselekcjonowany materiał poddawany jest następnie przeróbce mechanicznej, gdzie jest kruszony celem uzyskania właściwej granulacji,

- wybór pieców, w których stosowane są optymalne techniki umożliwiające pracę z kamieniem wapiennym o różnych rozmiarach ziaren w celu optymalnego wykorzystania wydobytego kamienia wapiennego. W Lhoist Bukowa Sp. z o.o. surowcem do wypału wapna w piecach szybowych z mieszanym wsadem 100C (MFSK) jest kamień wapienny o granulacji 50÷160 mm, natomiast piec regeneracyjno – współprądowy typu MAERZ (PFRK) przystosowany jest do wypału kamienia wapiennego o granulacji 30 – 120 mm.

7.5.2. Metody zapewnienia efektywnej gospodarki energetycznej

W Lhoist Bukowa Sp. z o.o. na bieżąco prowadzone są działania mające na celu zwiększenie efektywności energetycznej instalacji i minimalizacji strat energii, które polegają m.in. na:

- kontroli jakości stosowanego paliwa,
- automatyczną kontrolę procesów technologicznych,
- stosowanie nowoczesnych, wagowych systemów dozowania paliw stałych,
- stosowanie optymalnej wielkości ziaren kamienia wapiennego.

7.5.3. Metody zapewnienia efektywnej gospodarki substancjami niebezpiecznymi

Gospodarka surowcami oraz materiałami pomocniczymi zawierającymi substancje niebezpieczne, stosowanymi w przedmiotowej instalacji IPPC prowadzona jest w sposób ograniczający ich negatywny wpływ na środowisko. Gospodarowanie tego rodzaju materiałami prowadzone jest z zachowaniem zaleceń znajdujących się w kartach charakterystyki preparatów niebezpiecznych. Surowce lub odpady opakowaniowe zawierające substancje niebezpieczne magazynowane są w sposób selektywny, w oznakowanych opakowaniach bądź zbiornikach w pomieszczeniach posiadających betonowe posadzki. W miejscach magazynowania materiałów niebezpiecznych dostępny jest sorbent przeznaczony do likwidacji ewentualnych wycieków, dostosowany do rodzaju magazynowanej substancji.

7.5.4. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania.

Na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej ochrona gleby, ziemi i wód gruntowych realizowana jest m.in. poprzez:

- wyposażenie terenu Zakładu w rozdzielcze systemy kanalizacji,
- oczyszczanie wód opadowych i roztopowych przed wprowadzeniem do odbiornika na osadniku nr 1 o wymiarach 10 x 2 m i wysokości 1,75 m,
- oczyszczanie ścieków przemysłowych przed wprowadzeniem do odbiornika na:
 - osadnikach nr 2.1 i 2.2 o wymiarach 22 x 4 m i wysokości 2,8 m,

- osadniku nr 3 o długości 35,5 m i szerokości w koronie 3,1 m,
 - osadniku szlamu o pojemności 9 m³ i separatorze olejów i benzyn typu PEK 1800,
 - dwóch separatorach ropopochodnych AWAS-H-1999 NG 6,
- gospodarowanie preparatami niebezpiecznymi z zachowaniem zaleceń znajdujących się w kartach charakterystyki,
 - magazynowanie surowców lub odpadów opakowaniowych zawierające substancje niebezpieczne w sposób selektywny, w oznakowanych opakowaniach bądź zbiornikach w pomieszczeniach posiadających betonowe posadzki,
 - wyposażenie miejsc magazynowania materiałów niebezpiecznych w sorbent przeznaczony do likwidacji ewentualnych wycieków, dostosowany do rodzaju magazynowanej substancji,
 - wdrożenie Instrukcji ZAŚ.01.01.00 „Nadzór nad spełnieniem wymagań w zakresie postępowania z wyciekami substancji ropopochodnych”, w której zidentyfikowane zostały rodzaje zagrożeń oraz miejsca, w których może nastąpić wyciek substancji ropopochodnej, a także szczegółowo opisana została procedura postępowania na wypadek wystąpienia wycieku.

7.6. Metody doboru technologii bezpiecznej dla środowiska oraz zgodność eksploatacji instalacji z wymogami BAT

Eksploatacja instalacji IPPC zlokalizowanej na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. wykazuje zgodność z wymogami Najlepszej Dostępnej Techniki (BAT) m.in. w zakresie:

- opracowania i wdrożenia w ramach systemu ISO: 9001 szeregu procedur Zarządzania Środowiskiem, m. in. :

- „Nadzór nad spełnieniem wymagań w zakresie ochrony środowiska”,
 - „Nadzór nad stanem technicznym urządzeń odpylających”,
 - „Nadzór nad spełnieniem wymagań w zakresie postępowania z wyciekami substancji ropopochodnych”,
 - „Nadzór nad spełnieniem wymagań w zakresie gospodarki odpadami”,
- prowadzenia monitoringu zanieczyszczeń do powietrza: obecnie pomiar wielkości emisji zanieczyszczeń prowadzony jest na emitorach obu pieców co najmniej jeden raz na kwartał i obejmuje pomiary emisji pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu (w przeliczeniu na dwutlenek azotu) i tlenku węgla. Z chwilą obowiązywania konkluzji BAT wykonywane będą także okresowe pomiary emisji do powietrza TOC, PCDD/F oraz metali,
 - dokładnego doboru i kontroli substancji wprowadzanych do pieca, w celu obniżenia i/lub wyeliminowania emisji: do pieców do wypału wapna dozowany jest kamień wapienny o uziarnieniu zgodnym ze specyfikacją pieca: dla pieca Maerz o uziarnieniu 30+120 mm,

a dla pieców szybowych o uziarnieniu 50+160 mm. Proces dozowania paliwa jak i kamienia wapiennego jest w pełni zautomatyzowany i na bieżąco kontrolowany

- ponownego wykorzystania odpadów technologicznych jako surowców: pyły powstające podczas załadunku, rozładunku, przenoszenia, mechanicznego transportowania i przetwarzania surowców oraz oddzielony pył zgromadzony z filtrów tkaninowych z przemiałowni, zakładów przesiewających, młynów, zakładów hydratyzacji lub załadunku są zwracane do procesu technologicznego.

7.6.1. Zestawienie wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza z instalacji IPPC zlokalizowanej na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. z poziomami emisji wynikającymi z najlepszej dostępnej techniki (BAT) dla procesu produkcji wapna.

Tabela. Spełnienie wymagań najlepszej dostępnej techniki (BAT) dla procesu produkcji wapna

Parametr	Jednostka	Charakterystyka procesu			
		MAERZ		Piecze 100 °C ⁹⁾	
		Wartość średnia	BAT	Wartość średnia	BAT
Zużycie energii cieplnej	GJ/ Mgwapna	4,1	3,2 - 4,2	4,7	3,4 - 4,7
Emisja					
NO _x ⁷⁾ ⁸⁾	mg/Nm ³	119	100 - < 350	108	100- < 350
SO ₂ ⁷⁾	mg/Nm ³	37	< 50 - < 200	274 ¹¹⁾	< 50 - < 200
CO ⁷⁾	mg/Nm ³	500	< 500	nie dotyczy	
Pył	mg/Nm ³	18,7	10-30	20	10-30
TOC	mg/Nm ³	Brak danych	< 30 ¹⁰⁾	30	< 30 ¹⁰⁾

⁷⁾ poziomy emisji wyrażone są jako średnia przy normalnych warunkach odniesienia 273K, 101,3kPa, 11% tlenu i dla gazu suchego oraz w oparciu o typową objętość gazów odlotowych mokrych wynoszących 3500Nm³/ Mg_{wapna}

⁸⁾ wartość średniodobowa wyrażona jako NO₂

⁹⁾ charakterystykę procesu przedstawiono dla pieców szybowych z mieszanym wsadem 100C odpylanych

¹⁰⁾ poziom ten może być wyższy

¹¹⁾ poziom referencyjny, wynikający z konkluzji dotyczących BAT zostanie ostatecznie osiągnięty po zakończeniu inwestycji polegającej na zainstalowaniu system dozowania wapna hydratyzowanego przed filtrem

8. DZIAŁANIA, W TYM WYSZCZEGÓLNIENIE ŚRODKÓW TECHNICZNYCH MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE LUB OGRANICZANIE EMISJI, JEŻELI DZIAŁANIA MAJĄ BYĆ REALIZOWANE W OKRESIE, NA KTÓRY MA BYĆ WYDANE POZWOLENIE

Piecze szybowe są obecnie wyposażone w odpylacz typu Intensiv. Odpylane są gazy pochodzące z wszystkich 6 pieców. W 2017 r. wykonana została modernizacja odpylacza co spowodowało zwiększenie sprawności filtra i osiągnięcie poziomu emisji pyłu poniżej 10 mg/Nm³ przy 11 % tlenu, czyli do poziomu referencyjnego określonego w konkluzjach

dotyczących BAT. W układzie odpylania został również zabudowany pyłomierz elektrodynamiczny do kontroli systemu zapylenia.

9. ZAMKNIĘCIE INSTALACJI

Zakończenie produkcji będącej przedmiotem wniosku będzie wiązać się z następującymi okolicznościami:

- wszystkie substancje niebezpieczne zawarte w zbiornikach i instalacjach będą usunięte przed dokonaniem rozszczelnienia instalacji,
- może zaistnieć konieczność oczyszczenia fragmentów instalacji z pyłów wapienniczych oraz węglowo-grafitowych,
- materiały ogniotrwałe w formie częściowo lub całkowicie zużytej będą przekazane do specjalistycznego odbiorcy,
- elementy metalowe instalacji (zbiorniki, rurociągi, konstrukcje wspierające itp.) mogą być traktowane jako złom – po oddzieleniu niemetali (np. wykładzin ogniotrwałych),
- konstrukcje żelbetowe po wyburzeniu będą traktowane jako gruz, z wyjątkiem elementów zawierających azbest, które będą traktowane jako odpad niebezpieczny.

Dla instalacji typu IPPC przed zakończeniem jej eksploatacji konieczne będzie uzyskanie pozwolenia na rozbiórkę zgodnie z przepisami ustawy - Prawo budowlane.

Zakończenie działania instalacji i urządzeń w przypadku instalacji Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, objętej pozwoleniem zintegrowanym wiązać się będzie z demontażem poszczególnych urządzeń i/lub całej instalacji. Działalność wykonawcy może być związana z wytworzeniem odpadów, które klasyfikuje się do grupy 17 i 16.

10. TERMIN WAŻNOŚCI POZWOLENIA

Pozwolenie wydaje się na czas nieoznaczony

- II.** Stwierdzam wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do wypału wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 18 lipca 2014 r. znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Świętokrzyskiego: znak: OWŚ-VII.7222.47.2014 z dnia 3 grudnia 2014 r., znak: OWŚ.VII.7222.24.2016 z dnia 2 lutego 2017 r., znak: ŚO-II.7222.12.2021 z dnia 22 marca 2022 r. oraz znak: PK-II.7222.4.2024 z dnia 29 kwietnia 2024 r.

UZASADNIENIE

Lhoist Bukowa Sp. z o.o. ul. Osiedlowa 10, Bukowa, 29-105 Krasocin wystąpiła w dniu 4 czerwca 2024 r. do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach z wnioskiem o wydanie nowego pozwolenia zintegrowanego w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do wypału wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 18 lipca 2014 r. znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Świętokrzyskiego: znak: OWŚ-VII.7222.47.2014 z dnia 3 grudnia 2014 r., znak: OWŚ-VII.7222.24.2016 z dnia 2 lutego 2017 r., znak: ŚO-II.7222.12.2021 z dnia 22 marca 2022 r. oraz znak: PK-II.7222.4.2024 z dnia 29 kwietnia 2024 r.

Przedmiotowa instalacja zgodnie z pkt 3 ppkt 1b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. 2014 r. poz. 1169) stanowi instalację mogącą powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. W związku z powyższym jej prowadzenie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Instalacja ta należy do przedsięwzięć i zdarzeń zlokalizowanych na terenach zakładów, gdzie eksploatowana jest instalacja wymieniona w § 2 ust.1 pkt 27a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), która kwalifikowana jest jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 poz. 1112). W związku z powyższym, zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) zwanej dalej Poś, organem właściwym do zmiany pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji jest Marszałek Województwa Świętokrzyskiego.

Pismem znak: RKŚ-VI.7222.23.2024 z dnia 10 czerwca 2024 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia wniosku w zakresie przedłożenia oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu pełnomocnictwa dla osoby występującej w imieniu Spółki. W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 25 czerwca 2024 r. spółka przedłożyła stosowne dokumenty. Po dokonaniu uzupełnienia tut. Organ uznał, iż przedłożony wniosek spełnił wymagania aktualnie obowiązujących przepisów prawa, a w szczególności ustawy Poś.

Pismem znak: RKŚ-VI.7222.23.2024 z dnia 30 lipca 2024 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, jednocześnie informując o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, złożenia wyjaśnień lub ustosunkowania się do zgromadzonych w sprawie dowodów w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia. Spółka nie skorzystała

z przysługującego jej prawa w powyższym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, tut. Organ zważył co następuje.

Zgodnie z art. 217 ust. 1 Poś organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nowe pozwolenie zintegrowane w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego pozwolenia od dnia jego wydania.

W przypadku wydania tekstu jednolitego pozwolenia zintegrowanego w myśl art. 217 ust. 2 Poś stwierdza się wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia. Ponadto nie zapewnia się udziału społeczeństwa na zasadach określonych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie jest także wymagane wniesienie przez prowadzącego instalację opłaty rejestracyjnej.

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego decyzją znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 z dnia 18 lipca 2014 r. ze zm. udzielił pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do produkcji wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej. Wypał wapna na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. prowadzony jest w piecu regeneracyjnym współprądowym typu MAERZ o wydajności 700 Mg/dobę oraz baterii sześciu pieców szybowych typu 100C o wydajności nominalnej 150 Mg/dobę każdy. Piec MAERZ pierwotnie opalany był paliwem ciekłym (olej opałowy ciężki - Mazut), spełniającym PN dla przetworów naftowych - olej opałowy ciężki C3. Od lipca 2014r. paliwem głównym jest gaz ziemny, doprowadzony do zakładu przyłączem średniego ciśnienia, dobranym na maksymalny przepływ 2 600 m³/h. Olej opałowy ciężki jest stosowany (alternatywnie) w przypadku wystąpienia problemów z dostawami gazu lub w innych uzasadnionych okolicznościach. Piece szybowe typu 100C natomiast opalane są koksem, antracytem lub mieszaną koks i antracytu.

Decyzją znak: OWŚ-VII.7222.47.2014 z dnia 3 grudnia 2014 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego dokonał z urzędu zmiany ww. decyzji zgodnie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r., poz. 1101), a mianowicie w zakresie:

- czasu, na jaki została wydana decyzja,
- określenia zakresu i sposobu monitorowania wielkości emisji zgodnie z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT, jeżeli zostały one określone,
- określenia, o ile jest to konieczne, wymagań zapewniających ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środków mających na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposobu ich systematycznego nadzorowania,
- określenia zakresu, sposobu i terminu przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nieobjętym przepisami art. 149 Poś.

Decyzją znak: OWŚ.VII.7222.24.2016 z dnia 2 lutego 2017 r. tut. Organ dokonał na wniosek Spółki zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego w zakresie obejmującym m.in. zmianę terminu spełnienia wszystkich wymagań Konkluzji dotyczących BAT dla przemysłu wapienniczego z dnia 9 kwietnia 2017 r. na termin wynikający z cytowanej wyżej ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, a więc na 5 września 2018 r. Ponadto uwzględniono w pozwoleniu nowe źródło emisji pyłów do powietrza – emitora A32b – Odpylanie uciągu wapna po piecu Maerz oraz dokonano aktualizacji zapisów dotyczących: wydajności pieca Maerz (po przejściu na paliwo gazowe zwiększyła się ona z 660 Mg/dobę na 700 Mg/dobę), ilości zużycia gazu ziemnego oraz kamienia wapiennego, a także niektórych opisów instalacji, które uległy dezaktualizacji w związku z zakończeniem części inwestycji związanych z dostosowaniem instalacji do wypału wapna do wymagań wynikających z Konkluzji BAT CLM.

Następnie decyzją znak: ŚO-II.7222.12.2021 z dnia 22 marca 2022 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego na wniosek Spółki zaktualizował zapisy pozwolenia zintegrowanego dotyczące miejsc magazynowania odpadów wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji do wypału wapna. Kolejną decyzją znak: PK-II.7222.4.2024 z dnia 29 kwietnia 2024 r. tut. Organ na wniosek Lhoist Bukowa Sp. z o.o. dokonał weryfikacji niektórych zapisów pozwolenia zintegrowanego m. in. w zakresie obejmującym wskaźniki zużycia energii elektrycznej oraz ciepłej w odniesieniu do poszczególnych rodzajów pieców, a także warunków wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza ze średnich źródeł spalania paliw (dostosowanie do aktualnie obowiązujących przepisów prawa). Dodatkowo dokonano korekty błędu rachunkowego w zakresie obejmującym dopuszczalne roczne emisje PCDD/F (błąd dotyczył wielkości potęgi w mnożniku dziesiętnym, w decyzji wynosił on 10^{-10} , a winno być 10^{-7}). W zapisach pozwolenia uwzględniono także nowe źródło zorganizowanej emisji pyłu do powietrza, a mianowicie odpylacza planowanego do zainstalowania na istniejącym uciągu wapna z pieców szybowych (dotychczas proces uciągu wapna z pieców szybowych zachodził bez odpylania). Dopuszczono także możliwości zastosowania w piecu Maerz oleju opałowego ciężkiego typu Mazut o zawartości siarki powyżej 1%, a nieprzekraczającej 3 % oraz uwzględniono związaną z tym potrzebę dostosowania zapisów pozwolenia zintegrowanego do konieczności prowadzenia pomiarów ciągłych emisji SO_x w sytuacji spalania oleju opałowego ciężkiego o podwyższonej zawartości siarki. Zezwolenie na zastosowanie w piecu Maerz oleju typu Mazut o zwiększonej zawartości siarki (<3%) nie skutkowało zwiększeniem dotychczas obowiązujących dopuszczalnych wielkości emisji SO_x w przeliczeniu na SO₂, ponadto nie wpłynęło na zmiany w ilości oleju opałowego ciężkiego (Mazut) dopuszczonego do stosowania w piecu Maerz jako jeden ze strumieni paliw.

Żadna z ww. zmian do pozwolenia zintegrowanego znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 z dnia 18 lipca 2014 r. nie stanowiła istotnej zmiany pozwolenia zintegrowanego w rozumieniu przepisów Poś.

Zgodnie z art. 218 Poś w trakcie postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do wypału wapna

o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę dla Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, w 2014 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton na dobę zlokalizowanej na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, gm. Krasocin. Przedłożony przez Lhoist Bukowa Sp. z o.o. wniosek został zamieszczony w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, a obwieszczenie w ww. sprawie zostało umieszczone na tablicach ogłoszeń: Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Krasocin oraz Zakładzie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej. W wyznaczonym przez tut. Organ terminie do przedmiotowej sprawy nie zostały wniesione żadne uwagi ani wnioski.

Z przedłożonej do tut. Organu dokumentacji wynika, że Lhoist Bukowa Sp. z o.o. nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie art. 248 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Ponadto eksploatowana na terenie Zakładu instalacja IPPC nie stanowi źródła oddziaływań transgranicznych na środowisko.

We wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego wykazano, że eksploatacja instalacji IPPC do produkcji wapna nie będzie powodowała przekroczenia standardów jakości powietrza wyrażonych jako dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu zawartych w załączniku nr 1 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2021 r. poz. 845).

W pozwoleniu zintegrowanym wielkość dopuszczalnej emisji gazów i pyłów do powietrza, powstających w wyniku funkcjonowania instalacji IPPC do produkcji wapna, ustalono na poziomie zapewniającym dotrzymanie standardów jakości powietrza określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 845) poza terenem, do którego wnioskodawca ma tytuł prawny oraz wartości odniesienia zawartych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87). Ponadto dopuszczalne wielkości emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z przedmiotowej instalacji IPPC zostały określone zgodnie z wymaganiami wynikającymi z Decyzji Wykonawczej Komisji z dnia 26 marca 2013 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT), zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji cementu, wapna i tlenku magnezu (Dz.U. UE L 100 z 9.04.2013, s. 1). Dopuszczalna wielkość emisji dla źródeł spalania paliw pracujących w ramach instalacji IPPC do wypału wapna przyjęta została zgodnie z aktualnie obowiązującymi standardami

emisyjnymi dla średnich źródeł spalania paliw określonymi w Załącznikach nr 3 i nr 4 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860).

Zakład nie korzysta z poboru ze źródła wód powierzchniowych. Woda dla potrzeb Zakładu jest pobierana z dwóch studni głębinowych, które współpracują ze zbiornikiem wyrównawczym. Warunki poboru wody i odprowadzania ścieków z Zakładu zostały określone w pozwoleniu wodnoprawnym sektorowym.

Instalacja IPPC nie graniczy bezpośrednio z terenami podlegającymi ochronie przed hałasem, wyszczególnionymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Najbliższe tereny podlegające ochronie akustycznej, tj. tereny zabudowy zagrodowej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego znajdują się odpowiednio w odległości około 250 m i 500 m od instalacji IPPC. Dopuszczalne poziomy hałasu emitowanego z instalacji na tereny podlegające ochronie akustycznej określone zostały w niniejszej decyzji na podstawie ww. rozporządzenia.

W przedmiotowym pozwoleniu określono sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami powstającymi w związku z eksploatacją instalacji do wypału wapna oraz miejsce i sposób ich magazynowania. Odpady gromadzone będą w sposób selektywny, w miejscach na ten cel przeznaczonych, odpowiednio oznakowanych, zabezpieczonych przed wpływem warunków atmosferycznych oraz przed dostępem osób postronnych. Po zebraniu odpowiedniej ilości transportowej wszystkie odpady powstające na terenie Zakładu będą przekazywane do dalszego zagospodarowania podmiotom posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarki odpadami.

Lhoist Bukowa Sp. z o.o. wykazała, że sporządzenie raportu początkowego dla przedmiotowej instalacji nie jest wymagane, gdyż zastosowano szereg mechanizmów zabezpieczających oraz działań mających na celu wyeliminowanie ryzyka wystąpienia skażenia gleby lub wód podziemnych, w związku z czym na terenie Zakładu nie występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych.

W pozwoleniu zintegrowanym dopuszczono możliwość zastosowania w piecu Maerz oleju opałowego ciężkiego typu Mazut o zawartości siarki powyżej 1%, a nieprzekraczającej 3 %. W związku z tym w pozwoleniu zintegrowanym nałożono na prowadzącego instalację obowiązek prowadzenia pomiarów ciągłych emisji SO_x w sytuacji spalania oleju opałowego ciężkiego o podwyższonej zawartości siarki. Stosowanie w piecu Maerz oleju typu Mazut o zwiększonej zawartości siarki (<3%) będzie odbywać się bez zwiększenia aktualnie obowiązujących wielkości emisji SO_x w przeliczeniu na SO₂. Dotychczasowe zapisy pozwolenia zintegrowanego dopuszczają stosowanie oleju opałowego ciężkiego (Mazut) jako jednego ze strumieni paliw dopuszczonych do stosowania w piecu Maerz. Ograniczenia w zakresie zawartości siarki w ciężkich olejach opałowych wynikają z ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz.U.

z 2024 r. poz. 1209) oraz wydanego na podstawie art. 5 tej ustawy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe (Dz.U. z 2016 r. poz. 2008). Z powyższych aktów prawnych wynika obowiązek stosowania oleju opałowego ciężkiego (Mazutu) o zawartości siarki poniżej 1%. W art. 1 ust. 1 ww. ustawy, zostały określone zasady „organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania m.in. w instalacjach energetycznego spalania. Cytowana wyżej ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie definiuje pojęcia „instalacji energetycznego spalania”, co może stwarzać problem z właściwym wskazaniem instalacji, które wchodzą w zakres działania jej przepisów. Mając na względzie fakt, iż ustawa ta stanowi implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych, to w celu właściwej interpretacji zapisów ww. ustawy, należy odwołać się do tekstu implementowanej dyrektywy. Na potrzeby dyrektywy 2016/802 w art. 2 określone zostały definicje, mające zapewnić prawidłową realizację jej wymagań. W odniesieniu do zapisów ww. dyrektywy „Obiekt energetycznego spalania oznacza urządzenie techniczne, w którym paliwo jest utleniane w celu użycia wydzielonego ciepła”. Tak zdefiniowane działanie wpisuje się w specyfikę pracy pieca wapienniczego, w którym paliwo jest utleniane w celu wytworzenia ciepła niezbędnego do wypału wapna. W związku z powyższym należy uznać, że proces spalania paliw w piecach do wypału wapna wchodzi w zakres dyrektywy 2016/802, a tym samym ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Zgodnie z dyrektywą 2016/802 „Państwa członkowskie zapewniają, aby w obrębie ich terytorium nie stosowano ciężkich olejów opałowych, w których zawartość siarki przekracza 1,00 % na jednostkę masy”. Zgodnie z art. 3 ust 3 ww. dyrektywy (z zastrzeżeniem odpowiedniego monitorowania emisji przez właściwe organy) obowiązek ten nie ma zastosowania do ciężkich olejów opałowych stosowanych:

„a) w obiektach energetycznego spalania objętych zakresem rozdziału III dyrektywy 2010/75/UE, które zachowują wartości dopuszczalnej emisji dwutlenku siarki dla takich obiektów określone w załączniku V do tej dyrektywy lub, jeżeli wartości dopuszczalne emisji nie mają zastosowania zgodnie z tą dyrektywą, których średnia miesięczna emisja dwutlenku siarki nie przekracza 1 700 mg/Nm³ przy zawartości tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3 % na jednostkę objętości w stanie suchym;

b) w obiektach energetycznego spalania, które nie są objęte zakresem lit. a i których średnia miesięczna emisja dwutlenku siarki nie przekracza 1 700 mg/Nm³ przy zawartości tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3 % na jednostkę objętości w stanie suchym”.

Wszystkie obiekty energetycznego spalania, w których warunkowo dopuszcza się stosowanie ciężkich olejów opałowych o zawartości siarki większej niż zawartość 1 % (a mniejszej niż 3%), muszą posiadać zezwolenia (pozwolenia lub zgłoszenia) wydane przez

właściwy organ, który ustala dopuszczalne wartości emisji. Powyższe odstępstwa zostały implementowane do prawa polskiego rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe. Mając to na uwadze, celowe jest odniesienie się do zapisów dyrektywy. Instalacja do wypału wapna zlokalizowana na terenie Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, w myśl cytowanych wyżej przepisów, stanowi obiekt energetycznego spalania, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. b dyrektywy 2016/802. Powyższa instalacja objęta jest pozwoleniem zintegrowanym udzielonym decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 18 lipca 2014 r., znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 ze zm., gdzie dopuszczalna emisja tlenków siarki z procesu wypalania wapna w piecu Maerz'a określona została na poziomie 100 mg/m^3 (w przeliczeniu na 11% zawartości tlenu w gazach odlotowych), a więc znacznie poniżej wymaganego ww. przepisami prawa poziomu $1\,700 \text{ mg/Nm}^3$ (nawet przy uwzględnieniu korekty na zawartość tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3 %). Wyżej wskazana graniczna wielkość emisji musi być dotrzymywana niezależnie od rodzaju paliwa wykorzystywanego w piecu do wypału wapna.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż przepisy prawa dają możliwość wykorzystania oleju opałowego ciężkiego (Mazutu) o zawartości siarki przekraczającej 1% (a mniejszej niż 3%) w piecu Maerz'a, eksploatowanym w ramach instalacji do produkcji wapna, o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej. Dodatkowo powyższą możliwość potwierdził Minister Klimatu i Środowiska w piśmie z dnia 29 maja 2023 znak: DIŚ-II.440.14.2023KN. Jednakże mając na względzie treść art. 3 dyrektywy 2016/802, stosowanie oleju opałowego ciężkiego o zwiększonej zawartości siarki, wiąże się z koniecznością wykazywania średnich miesięcznych wielkości emisji dwutlenku siarki z instalacji, a tym samym prowadzący instalację zobowiązany jest do prowadzenia ciągłych pomiarów emisji tego związku.

W przedłożonej do tut. Organu dokumentacji wykazano, że zlokalizowana na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej instalacja do wypału wapna, spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik dla przemysłu wapienniczego, a jej eksploatacja nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Mając na uwadze liczne zmiany do pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do wypału wapna o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton/dobę, zlokalizowanej na terenie zakładu Lhoist Bukowa Sp. z o.o. w Bukowej, w celu zapewnienia przejrzystości i czytelności wydanych decyzji, zasadne jest wydanie w trybie art. 217 Poś nowego pozwolenia zintegrowanego w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego pozwolenia od dnia jego wydania oraz stwierdzenie wygaśnięcia dotychczasowego pozwolenia, a więc decyzji Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 18 lipca 2014 r. znak: OWŚ.VII.7222.4.2014 ze zm.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572) tut. Organ zapewnił stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2111) wnioskodawca wniósł opłatę skarbową w wysokości 10 zł (słownie: dziesięć złotych) na rachunek Urzędu Miasta Kielce.

Pouczenie

Od decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z dniem doręczenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.



Otrzymują:

1. Lhoist Bukowa Sp. z o.o., Bukowa
ul. Osiedlowa 10
29-105 Krasocin

1. a/a

Do wiadomości:

1. Minister Klimatu i Środowiska
Departament Instrumentów Środowiskowych
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce
3. Urząd Gminy Krasocin
ul. Macierzy Szkolnej 1
29-105 Krasocin

